

Gazeta (102-104) 6-8 Politechniki

czerwiec-sierpień 2002

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza

Relacja z uroczystości nadania pierwszego doktoratu honoris causa PRz - s. 2-9

Premier Rządu RP w Politechnice - s. 9

Kolejne prawa doktoryzowania na WBMiL - s. 13

Wspomnienie - s. 19

Nowa inicjatywa??? - s. 34

Ptacom podobni - s. 37

Królewskie juwenalia - s. 38

50 LAT

Wyższego Szkolnictwa
Technicznego w Rzeszowie
1951-2001

Pierwszy doktorat honoris causa w Rzeszowie

Rozpoczęcie uroczystości pieśnią *Gaudeamus igitur*.

Życzenia w imieniu rektorów wszystkich uczelni technicznych złożył prof. Kazimierz Szabelski - rektor Politechniki Lubelskiej.

Doktor honoris causa prof. K.E. Oczos na tle poczty sztandarowego z udziałem przyszłych pilotów lotnictwa.

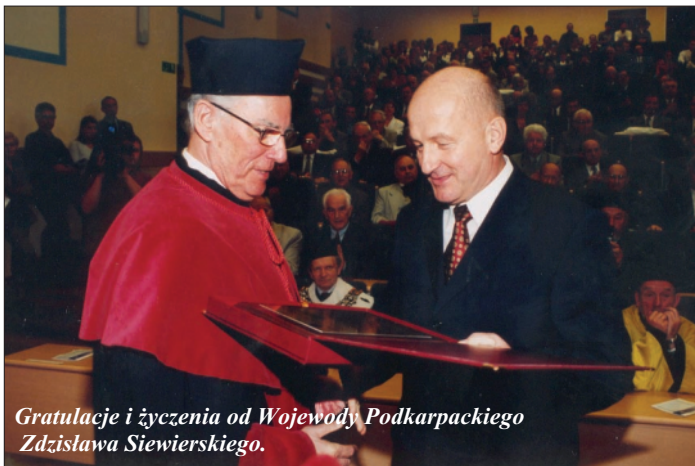
Profesor
KAZIMIERZ EMIL OCZOŚ

DOKTOR
HONORIS
CAUSA

POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ
im. Ignacego Łukasiewicza

Prof. Jan Kaczmarek - członek rzeczywisty PAN, Honorowy Prezes SIMP.

Gratulacje i życzenia od Wojewody Podkarpackiego Zdzisława Siewierskiego.

Życzenia od Ministra Nauki Michała Kleibera przekazał dr inż. Jerzy Gąstorowski z KBN (z lewej).

Na uroczystości nie zarakło Rodziny Laureata. W pierwszym rzędzie (od prawej) syn Andrzej i Małżonka pani Teresa Oczos.

Życzenia i kwiaty dla Laureata.

PIERWSZY DOKTOR HONORIS CAUSA POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ

"Otwieram uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Rzeszowskiej. Spotykamy się dzisiaj - po raz pierwszy w historii naszej Uczelni, a także po raz pierwszy w ponad pięćdziesięcioletniej historii szkolnictwa wyższego w Rzeszowie - z okazji największej i najdonioślejszej uroczystości akademickiej, jaka może mieć miejsce w uczelni: z okazji nadania tytułu i godności doktora honoris causa.

Promowanym jest prof. zw. dr inż. Kazimierz Emil Oczos, były długoletni rektor tej uczelni, uczony, badacz i popularyzator, nauczyciel i wychowawca pracowników naukowych i studentów, laureat wielu nagród i odznaczeń" - tymi słowami **JM Rektor profesor Tadeusz Markowski** rozpoczął tę niezwykle doniosłą uroczystość, która odbyła się 16 maja 2002 r. w największej sali audytorijnej Zespołu Sal Wykładowych Politechniki Rzeszowskiej (mieśczonej ok. 370 osób). Kontynuując, JM Rektor powiedział:

"Dzisiejsza uroczystość nie byłaby możliwa, gdyby nie posiadane uprawnienia Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa. Wydział ten w roku 1977 uzyskał prawa nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie "budowa i eksploatacja maszyn", a w roku 2000 prawa do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w tejże dyscyplinie.

Na obecny wizerunek Uczelni pracowało kilka pokoleń pracowników. Dzisiejsza uroczystość stanowi uzasadnioną okazję podkreślenia wkładu tych osób, których wieloletni trud i wysiłki zadecydowały o obecnym potencjale Politechniki Rzeszowskiej, o jej osiągnięciach i prestiżu. Do nich należy przede wszystkim zaliczyć Profesora

Kazimierza E. Oczosia - byłego długoletniego Rektora rzeszowskiej Uczelni technicznej, który od 45 lat jest związany z jej funkcjonowaniem oraz z którego inspirującym, wielce zaangażowanym udziałem nastąpiła zmiana jej statusu, jak też dokonywał się rozwój form jej oddziaływania. W styczniu 1996 roku uhonorowano Go nagrodą I stopnia miasta Rzeszowa za rok 1995 w dziedzinie nauki i techniki za całokształt osiągnięć naukowych oraz wkład w rozwój szkolnictwa wyższego w Rzeszowie.

Obecnie nadszedł czas, aby podziękowania złożyła i Politechnika Rzeszowska - Jego macierzysta Uczelnia, dla której rozwoju poświęcił całe swoje zawodowe życie. Był w niej kierownikiem zakładu, kierownikiem katedry, pro-

dziekanem, dziekanem, prorektorem i rektorem. Na tym ostatnim stanowisku przez łącznie 17 lat, co ma swoisty wydźwięk niepowtórzony dotychczas w naszym kraju. Na każdym stanowisku towarzyszyła Mu dążność do urealnienia marzenia o stworzeniu w Rzeszowie w pełni akademickiej szkoły wyższej. Było to zadanie o nieporównanie większej skali trudności niż w takich ośrodkach uczelnianych, jak Warszawa czy Kraków, gdyż realizowane od podstaw, bez tradycji oraz istniejącego już zaplecza i środowiska naukowo-dydaktycznego.

Charakterystyczną cechą okresu rektorowania Profesora Kazimierza E. Oczosia było ogromne zwiększenie bazy materialnej uczelni, a w konsekwencji aktywności akademickiej wyrażonej

JM Rektor prof. Tadeusz Markowski przewodniczył uroczystości nadania pierwszego honorowego doktoratu Politechniki Rzeszowskiej.

Fot. M. Misiakiewicz

wzrostem liczby stopni i tytułów naukowych uzyskiwanych przez naszych pracowników. Stworzyło to podwaliny pod dalszy dynamiczny rozwój Politechniki Rzeszowskiej, który staramy się godnie kontynuować.

Profesor Kazimierz E. Oczosó wielce przyczynił się do pogłębienia wiedzy o kształtowaniu materiałów metalowych i niemetalowych, a jego nieprzeciętna aktywność badawcza i popularyzatorska znalazła zasłużone uznanie w innych ośrodkach naukowych w kraju i za granicą. Wyraziło się to między innymi w powierzaniu Mu odpowiedzialnych funkcji w organizacjach oraz instytucjach naukowych i nauko-technicznych.

W uznaniu tak rozległych zasług dla Nauki i dla naszej Uczelni nadaliliśmy prof. zw. dr. inż. Kazimierzowi Emilowi Oczosowi tytuł doktora honoris causa. Wniosek Senatu Akademickiego Politechniki Rzeszowskiej poparły również Senaty Politechniki Gdańskiej, Politechniki Krakowskiej i Politechniki Szczecińskiej.

Cieszymy się, że w takiej formie daliśmy wyraz naszej wdzięczności za dokonania tej miary uczonego i człowieka, na którego pomoc i życzliwość zawsze liczyć możemy.

Uroczystość ta to niejako zwieńczenie obchodów jubileuszu 50-lecia wyższego szkolnictwa technicznego w Rzeszowie. Kolejne 50-lecie rozpoczynamy wyjątkowym akcentem.

- *Wręczamy pierwszy doktorat honoris causa w Rzeszowie - to święto dla rzeszowskiego ośrodka akademickiego,*
- *Przyznajemy ten tytuł rodowitemu rzeszowianinowi, człowiekowi, który całe swoje dotychczasowe życie zawodowe poświęcił tej Uczelni.*

I na koniec moja osobista refleksja. Jest dla mnie wielkim zaszczytem, że mogę ten szczególny dyplom wręczyć swojemu nauczycielowi".

Z inicjatywą nadania profesorowi K.E. Oczosowi tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej wystąpiła Rada Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa, a dziekan WBMiL przedstawił wniosek Wydziału w tej sprawie na posiedzeniu Senatu w dniu 15 listopada 2001 r. W następstwie przeprowadzonego postępowania Senat Akademicki PRz stosowną uchwałą podjął 21 marca 2002 r. (opublikowaną w nr. 4(100) GP).

W uroczystości uczestniczyli liczni goście, w tym między innymi: Wojewoda Podkarpacki Zdzisław Siewier-

ski, Senator RP Mieczysław Janowski, Poseł na Sejm Tadeusz Ferenc, Dyrektor Departamentu Studiów i Polityki Naukowej w Komitecie Badań Naukowych dr inż. Jerzy Gąsiorowski, Honorowy Prezes SIMP, członek rzeczywisty PAN prof. Jan Kaczmarek, przewodniczący Sejmiku Województwa Podkarpackiego Zdzisław Banat, Prezydent Rzeszowa Andrzej Szlachta wraz z Przewodniczącym Rady Miasta Rzeszowa Andrzejem Ryłskim, Małżonka i Rodzina Laureata, wielu znamienitych gości i reprezentantów licznych uczelni technicznych.

Uroczyste posiedzenie Senatu zaszczytli również swoją obecnością: prof. Kazimierz Szabelski - rektor Politechniki Lubelskiej, prof. Wiesław Trąmpczyński - rektor Politechniki Świętokrzyskiej, prof. Marek Trombski - rektor Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, prof. Juraj Sinay - rektor Uniwertytetu Technicznego w Koszycach, prof. Ludwik Komorowski - prorektor Politechniki Wrocławskiej. Obecni byli recenzenci doktoratu: prof. Józef Gawlik z Politechniki Krakowskiej, prof. Włodzimierz Przybylski z Politechniki Gdańskiej (zarazem prorektorzy tych uczelni) i prof. Krzysztof Marchelek z Politechniki Szczecińskiej.

Pierwsza w rzeszowskim ośrodku akademickim tego rodzaju uroczystość zgromadziła także przedstawicieli różnych przedsiębiorstw, firm i instytucji Podkarpacia, dziekanów wydziałów mechanicznych wielu politechnik oraz wielu członków Sekcji Podstaw Technologii i Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk, którego przewodniczącym w kadencji 1999-2002 jest profesor Kazimierz E. Oczosó.

Po uroczystości, w nieco mniej oficjalnej atmosferze, Laureat przyjmował życzenia i gratulacje, lecz aby je złożyć osobiście, trzeba było się ustawić w długiej kolejce. Do długiej listy składających życzenia przyłącza się Redakcja "GP".

Dziekani wydziałów PRz. Od lewej prof. Feliks Stachowicz - dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa, wnioskującego o nadanie tytułu.

Fot. M. Misiakiewicz

Marta Olejnik

Laudacja Prof. Jana Sieniawskiego promotora doktoratu honoris causa prof. zw. dr. inż. Kazimierza E. Oczosia

*Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Czcigodny Doktorze Honorowy,
Szanowne Panie
i Szanowni Panowie!*

Z poczuciem wyjątkowości zadania, pełniąc funkcję promotora w procedurze nadania tytułu doktora honoris causa Profesorowi Kazimierzowi Emilowi Oczosiowi, mam zaszczyt przypomnieć Jego dokonania jako uczonego, nauczyciela i wychowawcy kadr naukowych oraz organizatora nauki i techniki, a także wieloletniego Rektora Politechniki Rzeszowskiej.

Przed 50 laty późniejszy profesor Kazimierz Oczóś przystąpił do studiów na Wydziale Mechanicznym ówczesnych Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, przekształconych w 1954 roku w Politechnikę Krakowską. Już po ukończeniu drugiego roku studiów został - w wyniku postępowania konkursowego - przyjęty z dniem 15 września 1954 roku na stanowisko zastępcy asystenta w Katedrze Obróbki Metali, kierowanej przez prof. Witolda Biernawskiego, a następnie przez prof. Tadeusza Riedla. Okres pracy w Katedrze poświęcił - jako zastępcę asystenta i asystent - głównie doskonaleniu umiejętności dydaktycznych oraz działalności w studenckim ruchu naukowym. Wspólnie z późniejszym profesorem zwyczajnym Zbigniewem Polańskim zrealizował pracę magisterską, która stała się podstawą opracowania książki z zakresu normatywów procesu frezowania pod kierunkiem prof. Kazimierza Albińskiego.

Z dniem 1 października 1957 roku został służbowo, na własną prośbę, przeniesiony do Terenowego Studium Wieczorowego Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej w Rzeszowie, gdzie w latach 1957-1963 pracował kolejno jako asystent, starszy

asystent i wykładowca. Organizacyjnie nadal pozostawał w składzie Katedry Obróbki Metali Politechniki Krakowskiej kierowanej ówczasie przez prof. Jana Kaczmarka, który też sprawował nad nim opiekę naukową. W tym też okresie odbył półroczny specjalistyczny staż przemysłowy w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego w Rzeszowie, a zdobytą wiedzę wykorzystał pracując nad dokumentacją obiektów przyszłej samodzielnej wyższej szkoły technicznej w Rzeszowie oraz ich wyposażeniem. Uwieńczeniem m.in. i tego zakresu działalności było przekształcenie w 1963 roku Terenowego Studium Politechniki Krakowskiej w Wyższą Szkołę Inżynierską w Rzeszowie.

W utworzonej w Rzeszowie Uczelni Profesor Kazimierz E. Oczóś bez reszty poświęcił się działaniu na rzecz jej systematycznego rozwoju. Piastując funkcję prodziekana, później dziekana Wydziału Mechanicznego, a zarazem kierownika organizowanego przez siebie Zakładu Technologii Budowy Maszyn, rozwinął intensywną współpracę z gospodarką narodową, a zwłaszcza z przemysłem porcelany elektrotechnicznej. W jej wyniku opracowano, wykonano i wdrożono wiele ówczasie innowacyjnych urządzeń obróbkowych oraz narzędzi do kształtowania materiałów ceramicznych. Tej tematyki dotyczyła również rozprawa doktorska Laureata wykonana pod promotorstwem prof. Leona Winogradowa - kierownika Katedry Ceramiki Szlachetnej Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, obroniona na Wydziale Ceramicznym tejże uczelni. Był pierwszym inżynierem mechanikiem, który bronił rozprawy na Wydziale mającym uprawnienia doktoryzowania z zakresu chemii ciała stałego.

Nowy rozdział działalności Profesora rozpoczyna się w 1972 roku, w którym obejmuje On funkcję rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie, będąc ówczasie docentem etatowym. Na tym stanowisku koncentruje się nade wszystko na dalszej rozbudowie bazy kadrowej i materialnej Uczelni. Jego rektorowaniu przyświeca nadrzędny cel: uzyskanie przez Uczelnię statusu politechniki. Podporządkowane temu rozliczne i wielostronne starania zostają uwieńczone pełnym powodzeniem już w 1974 roku, w którym Wyższa Szkoła Inżynierska zostaje przekształcona w Politechnikę Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza. Dwa lata później z inicjatywy Profesora zostaje otwarta w Uczelni jedyna w Polsce specjalizacja kształcąca pilotów lotnictwa cywilnego.

Lata siedemdziesiąte przynoszą dalszy, znaczący rozwój działalności naukowej Laureata oraz charakteryzują się licznymi dowodami uznania Jego osiągnięć i pozycji w nauce polskiej. W 1976 roku otrzymuje tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w kolejnym roku zostaje wyróżniony tytułem honorowym "Zasłużonego Nauczyciela". Również wieloletnia aktywność w społecznym ruchu mechaników doprowadza Go do sprawowania z wyboru kierowniczych stanowisk w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich: wiceprzewodniczącego i przewodniczącego Zarządu Głównego w latach 1975-1980. W 1980 roku Stowarzyszenie to nadaje Mu godność członka honorowego.

Początek przełomu ustrojowego w Polsce zastał Profesora Kazimierza E. Oczosia w trakcie trzeciej kadencji rektorowania. W 1981 roku zostaje wybrany prorektorem Politechniki Rzeszowskiej ds. organizacji i rozwoju Uczelni, a pod koniec 1982 roku pono-

wnie przejmuje kierowanie Uczelnią, potwierdzone później wyborem na rektora w kadencji lat 1984-1987. W tym czasie dał się szczególnie poznać jako człowiek, dla którego dobro i rozwój Uczelni stanowią sprawę nadrzędną.

W dekadzie lat osiemdziesiątych ulegają pogłębieniu podstawowe nurty zainteresowań naukowych Profesora dotyczące podstaw i techniki obróbki ściernej oraz kształtowania tworzyw ceramicznych w stanie niewypalonym i wypalonym. Pod Jego kierownictwem powstają nowe obrabiarki do szlifowania i przecinania materiałów ceramicznych oraz metalowych, w tym szlifowania ceramicznych główek endoprotez stawu biodrowego czy szlifowania wewnętrznych powierzchni kulistych w przedmiotach metalowych. W 1986 roku ukazuje się monografia pt. "Szlifowanie - podstawy i technika", opracowana wspólnie z dr. inż. Januszem Porzyckim, którą znamionowała nowoczesne ujęcie zunifikowanej teorii obróbki ściernej i która została wyróżniona nagrodą I stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Rosnący autorytet naukowy w środowisku, duże już doświadczenie i rozległość zainteresowań, zdolność do współpracy i kompromisu oraz nieprzeciętne umiejętności organizatorskie powodowały, że powierzono Profesorowi

liczne obowiązki w różnych gremiach centralnych związanych z nauką i szkolnictwem wyższym, w tym między innymi w Radzie Głównej Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, Głównej Komisji ds. Specjalizacji Zawodowej czy Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadr Naukowych przy Prezesie Rady Ministrów.

Mówiąc o dorobku i pozycji naukowej Profesora, nie sposób pominąć Jego wkładu w kształcenie kadr naukowych. Oprócz promotorstwa siedmiu rozpraw doktorskich Profesor jest autorem blisko stu recenzji rozpraw doktorskich i habilitacyjnych oraz kilkudziesięciu ocen dorobku naukowego związanych z procedurą nadania tytułu profesora.

Okres lat dziewięćdziesiątych zaznaczył się w działalności Profesora Kazimierza E. Oczosia kolejnymi przejawami Jego niespożytej aktywności i wielkiego zaangażowania. W 1990 roku otrzymuje tytuł naukowy profesora zwyczajnego. Od 1991 roku podejmuje się, jako redaktor naczelny, wydawania miesięcznika naukowo-technicznego "Mechanik", który wkrótce przekształca w czołowy w Polsce periodyk z zakresu technologii maszyn. Od 1993 roku podejmuje się wydawania kwartalnika PAN "Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń", który obecnie jest

pismem anglojęzycznym pt. "Advances in Manufacturing Science and Technology". Pełni w nim funkcję zastępcy redaktora naczelnego. W 1993 roku również został wybrany rektorem na szóstą już swoją kadencję. Jej zakończenie zbiegło się z wydaniem przez Profesora w 1996 roku monografii pt. "Kształtowanie ceramicznych materiałów technicznych", zawierającej wyjątkowe w skali światowej kompendium wiedzy z zakresu wszystkich sposobów kształtowania tego rodzaju tworzyw. Wreszcie w 1999 roku podejmuje z wyboru przewodnictwo Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk. Wszystko to raz jeszcze dobitnie świadczy nie tylko o wybitnej osobowości Profesora, zdolnego do dźwignania na swych barkach ogromnych obowiązków, ale również o Jego niepospolitych predyspozycjach do prowadzenia działalności naukowej i dydaktycznej.

W kontekście przytoczonych przeze mnie najważniejszych przejawów naukowej, organizatorskiej i społecznej aktywności Profesora Kazimierza E. Oczosia stwierdzam z najgłębszym przeświadczeniem, że tytuł doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej przekazujemy znakomitemu uczonemu, wspaniałemu nauczycielowi i wielce zasłużonemu rektorowi naszej Uczelni.

Wystąpienie Doktora Honorowego prof. zw. dr. inż. Kazimierza E. Oczosia

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie Akademicki,
Wielce Szanowni Panie i Panowie.

W moim dotychczasowym życiu doznałem najróżniejszych satysfakcji naukowych, zawodowych i społecznych, spotkałem się z licznymi dowodami uznania ze strony wielu instytucji i organizacji. Jednakże wyróżnienie mnie tytułem doktora honorowego przez moją macierzystą uczelnię, z którą przebyłem 45 lat jako z pierwszym i jedynym miejscem pracy, sprawia mi największą radość i stanowi dla mnie najważniejsze wydarzenie, które przyszło mi przeżyć.

Proszę więc pozwolić, że na wstępie przekażę z głębi serca płynące podziękowania Panu Rektorowi Profesorowi **Tadeuszowi Markowskiemu**, Wysokiemu Senatowi Akademickiemu, Dziekanowi Profesorowi **Feliksowi Stachowiczowi** oraz Radzie Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej, którzy wystąpili z tym wnioskiem i przeprowadzili wymagane postępowanie.

Wyrazy wielkiej podziękuję kieruję do Rektorów i Wysokich Senatów Akademickich Politechniki Gdańskiej, Politechniki Krakowskiej i Politechniki Szczecińskiej. Senaty tych Uczelni powołały na recenzentów

wniosku Politechniki Rzeszowskiej panów profesorów: **Włodzimierza Przybylskiego** - prorektora Politechniki Gdańskiej, **Józefa Gawlika** - prorektora Politechniki Krakowskiej i **Krzysztofa Marchelka** - tytułarnego profesora zwyczajnego w Politechnice Szczecińskiej, którym składam wyrazy wdzięczności za wysoce pozytywną ocenę tego wniosku.

Słowa mojego dziękczynienia kieruję do Pana Promotora Profesora **Jana Sieniewskiego** za wieloletnią współpracę i przyjaźń, której dał wyraz swoim zaangażowaniem się w tym przewodzie.

Q.F.F.

F.Q.S.

SUMMIS AUSPICIIS SERENISSIMAE REI PUBLICAE POLONORUM
NOS

RECTOR ET SENATUS POLYTECHNICAE RESSOVIENSIS

ET
DECANUS FACULTATIS MACHINARUM AEDIFICANDARUM ET AVIATIONIS
ET
PROMOTOR RITE CONSTITUTUS
CONSENSU SENATUUM
POLYTECHNICAE GEDANENSIS, POLYTECHNICAE CRACOVENSIS
ET
POLYTECHNICAE STETINENSIS
IN
VIRUM DOCTISSIMUM ET CLARISSIMUM

CASIMIRUM AEMILIUM OCZOŚ

PROFESSOREM ORDINARIUM SCIENTIARUM TECHNICARUM,
DOCTOREM INGENIARIUM
QUI SCIENTIARUM TECHNICARUM, PRAECIPUE AUTEM TECHNOLOGIAE
MACHINARUM PERITISSIMUS INCLARUIT
QUI CONDIDIT SCHOLAM POLONAM TRACTATURAE ABRASIVAE
ET FORMANDI MATERIAS CERAMICAS
QUI MAGISTER ACADEMICUS OPTIMUS PLURIMOS EDUCAVIT IUVENES STUDIOSES,
QUORUM MULTI NUNC SCIENTIIS PROMOVENDIS OPERAM DANT
QUI POLYTECHNICAM RESSOVIENSEM MULTOS ANNOS SUMMA CURA AC
SAPIENTIA REXIT PRO EXIMIA OPERA IN SCIENTIAS PROVEHENDAS ET IUVENES
ERUDIENDOS COLLATA PROQUE MERITIS PRAECLARIS
IN POLYTECHNICAM RESSOVIENSEM

DOCTORIS HONORIS CAUSA

NOMEN ET DIGNITATEM, IURA ET PRIVILEGIA CONTULIMUS ATQUE IN EIUS REI
FIDEM HASCE LITTERAS, POLYTECHNICAE RESSOVIENSIS SIGILLO MUNITAS,
SANCIENDAS CURAVIMUS.

DABAMUS RESSOVIAE, DIE SEXTA DECIMA MENSIS MAII
ANNO BIS MILLESIMO SECUNDO

FELIX STACHOWICZ
H.T. DECANUS

THADDAEUS MARKOWSKI
H.T. RECTOR

IOANNES M. SIENIAWSKI
PROMOTOR

Miłe mojemu sercu jest zaszczylenie dzisiejszej uroczystości Państwa obecnością. Wyrażam za to wszystkim Przybyłym najserdeczniejsze podziękowanie.

Jestem wielce szczęśliwy i usatysfakcjonowany.

Szanowni Państwo!

Uroczystość nadania mi tytułu Doktora Honorowego, pierwsze tego rodzaju wydarzenie w rzeszowskim środowisku akademickim, stwarza uzasadnioną okazję sięgnięcia do wspomnień wiążących się z moją życiową drogą, która przywiodła mnie dzisiaj przed Państwa oblicza. Na drodze tej zetknąłem się z licznym gronem ludzi, na których się wzorowałem lub których pomoc i wsparcie pozwoliło mi urzeczywistnić wiele użytecznych przedsięwzięć. Oni też, wprawdzie w różnym stopniu, stali się współtwórcami działań, których byłem inspiratorem czy odpowiedzialnym realizatorem.

W rzeszowskiej Uczelni pojawiłem się we wrześniu 1957 roku za namową zastępcy prof. mgr. inż. **Romana Niedzielskiego**, ówczesnego prodziekana Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej, a zarazem kierownika Terenowego Studium Wieczorowego tegoż Wydziału w Rzeszowie. On też sceდował na mnie, jako pierwszego nauczyciela akademickiego przeniesionego z innego ośrodka do Rzeszowa, wiele zadań związanych z projektowaniem, budową i wyposażeniem nowych obiektów dla przewidywanej do usamodzielnienia rzeszowskiej uczelni technicznej. Wędrowałem wówczas po Polsce, odwiedzałem różne uczelnie w poszukiwaniu wzorów rozwiązań, które można by przenieść na grunt tutejszy, wykorzystał w organizowanej szkole wyższej. Bardzo ciepło wspominam współpracę z inżynierami architektami **Stanisławem Ćwizewiczem** i **Andrzejem Martensem**, którzy starali się w stworzonych wówczas warunkach nadać obiektom Uczelni jak największą użyteczność w połączeniu z odpowiednią formą architektoniczną.

Wracam myślą do pracowników naukowych Politechniki Krakowskiej i Warszawskiej, a zwłaszcza do profesorów **Stanisława Chrzanowskiego**, **Mariana Zablockiego**, **Jana Kaczmarka**, **Stanisława Szulca**, **Janusza Tymowskiego** i innych, którzy przyjeżdżając z wykładami do Rzeszowa czy uczestnicząc tutaj w egzaminach dyplomowych, stanowili dla ówczesnie studiujących uosobienie wiedzy i jedyny

kontakt z przedstawicielami ośrodków o uznanej już naukowej renomie.

Głęboko w pamięci utkwiły mi osoby, które w okresie tworzenia zrębów Uczelni nie szczędziły trudu i czasu, aby zagospodarować tworzone laboratoria i pracownie na miarę wymagań szkoły wyższej. Mam na myśli przede wszystkim wspomnianego już doc. mgr. inż. **Romana Niedzielskiego**, gorącego orędownika utworzenia Uczelni i pierwszego jej rektora, oraz mgr. inż. **Zbigniewa Brzuchowskiego** i mgr. inż. **Włodzimierza Wilanowskiego**, który jako ówczesny dyrektor WSK-Okęcie przekazał Uczelni wiele sprzętu, a zwłaszcza obrabiarek. Mam też na myśli pierwszych pracowników technicznych, z którymi rozpocząłem działalność w zaprojektowanym i zbudowanym laboratorium obróbki metali w osobach: **Władysława Cieszyńskiego**, **Juliana Żurka**, **Bronisława Gorczyca**, **Antoniego Czarnka** czy inż. **Jerzego Czarnosza**.

Okres ten to przede wszystkim ogromne zaangażowanie relatywnie nielicznej grupy wykładowców i wielu słuchaczy, dla których nie było rzeczy niemożliwych, a wymiernym wyrazem ich patriotyzmu była praca na rzecz rozwoju Uczelni i wzbogacania jej materialnego potencjału.

Lata kolejne mojej pracy to również kompletowanie zespołu naukowo-dydaktycznego, którego trzon stanowili byli pracownicy WSK-Rzeszów: **Jerzy Łunarski** - obecnie profesor tytularny naszej Uczelni, **Jan Bucior**, **Marian Krawczyk**, **Stanisław Kulas**, **Krzysztof Magryś**, **Janusz Rybak** i **Kazimierz Woźniak**. Efektywnie podbudowali oni dydaktykę przedmiotów technologicznych posiadany doświadczeniem przemysłowym. W osobie docenta **Adama Batscha** zyskałem nadzwyczaj wartościowego współpracownika o szczególnej intuicji konstruktorskiej i eksperymentatorskiej. Z tak dobranym składem pracowników naukowo-dydaktycznych i technicznych, w przeważającej mierze wywodzących się z przemysłu lotniczego, można było rozwinąć ożywioną działalność na rzecz przedsiębiorstw przemysłowych. Na przestrzeni niemal 40 lat zaprojektowano w Zakładzie, a później w Katedrze, wykonano i przebadano w katedralnym laboratorium badawczo-produkcyjnym oraz wdrożono w zakładach porcelany elektrotechnicznej, przemysłu drzewnym i metalowym blisko 30 prototypowych urządzeń obróbkowych, jak też zmodyfikowano wiele obrabiarek konwencjonalnych,

przekształcając je w maszyny sterowane numerycznie.

W okresie sprawowania przeze mnie funkcji we władzach akademickich Uczelni współdziałałem bliżej z licznymi osobami, które stanowiły dla mnie oparcie oraz zawsze służyły pomocą i radą. Zaliczam do nich w pierwszym rzędzie profesorów sprawujących funkcje prorektorów: **Mariana Granopsa**, **Jana Gruszeckiego**, **Zdzisława Hippe**, **Mieczysława Kucharskiego**, **Szczepana Wolińskiego** i **Mariana Wysockiego** oraz docenta **Adama Batscha**. Serdeczne stosunki łączyły mnie i łączą z prof. **Henrykiem Kopeckim**, z którym jako prodziekanem i dyrektorem Instytutu tworzyłem zręby specjalizacji lotniczej. Silnie wrył mi się w pamięć, wprawdzie krótki, ale wielce znamienity okres współpracy w 1981 roku z rektorem **Bolesławem Fleszarem** i prorektorem **Leszkiem Trybusem**.

Dynamicznemu rozwojowi Uczelni towarzyszyła wymierna życzliwość przedsiębiorstw regionu południowo-wschodniej Polski. Z wdzięcznością akcentuję udzielane Uczelni materialne wsparcie dzięki postawie kierownictw wielu zakładów pracy, w tym dyrektorów: **Marka Augustyna**, **Tadeusza Cebulaka**, **Jerzego Dąbrowskiego**, **Janusza Dobrzańskiego**, **Adama Gawła**, **Eugeniusza Gutmana**, którego osobistą decyzją Siarkopol w Tarnobrzegu sfinansował budowę uczelnianego hotelu asystenckiego, **Władysława Janika**, **Ryszarda Kapusty**, **Ryszarda Kardasza**, **Leszka Kawczyńskiego**, **Kazimierza Kuziemskiego**, **Zdzisława Malickiego**, **Rajmunda Nowaka**, **Jana Ogloblina**, **Władysława Pilata**, **Józefa Rokoszaka** czy **Tadeusza Ryczaja**. Wielce pomogli Uczelni w jej rozwojowych poczynaniach ówczesni ministrowie i późniejsi wicepremierzy **Andrzej Jedynek** i **Aleksander Kopeć**, którzy dzisiaj również są wśród nas.

Prowadzona przeze mnie działalność naukowo-badawcza wymagała utrzymania stałych kontaktów ze znaczącymi w dziedzinie technologii maszyn ośrodkami w kraju i za granicą. Ogromnie cenię sobie współpracę z moimi kolegami profesorami: z Wrocławia - **Edwardem Chlebusem**, **Janem Kochem** i **Henrykiem Żebrowskim**, z Warszawy - **Lucjanem Dąbrowskim**, **Jerzym Kozakiem**, **Mieczysławem Marciniakiem**, **Bogdanem Nowickim**, **Maciejem Szafarczykiem** i **Lucjanem Wrotnym**, z Poznania - **Ja-**

nem Chajdą, Mieczysławem Kawalcem, Kazimierzem Wieczorowskim, Zenobią i Edmundem Weissami, z Łodzi - Andrzejem Koziarskim, Leszkiem Kwapiszem i niedawno zmarłym Janem Rafałowiczem, z Krakowa - Jerzym Cyklicem, Józefem Gawlikiem, Janem Harysymowiczem, Czesławem Niżankowskim, Zbigniewem Polańskim, Lucjanem Przybylskim, Adamem Ruszajem i Edwardem Wantuchem, z Gliwic - Janem Darlewskim i Janem Kosmolem, z Gdańska - Adamem Barylskim, Mieczysławem Feldem i Włodzimierzem Przybylskim, z Koszalina - Józefem Borkowskim, Wojciechem Kacalakiem i Tadeuszem Karpińskim, ze Szczecina - Stefanem Berczyńskim, Jerzym Honczarenką, Krzysztofem Marchelkiem i Wiesławem Olszakiem, z Kielc - Stanisławem Adamczakiem, z Bydgoszczy - Hubertem Latosiem, z Częstochowy - Krzysztofem Tubielewiczem oraz z Lublina - Stanisławem Plaską i Andrzejem Werońskim. Drogowskazem dla moich naukowych dociekań był fundamentalny dorobek profesora **Jana Kaczmarka**, mojego Nauczyciela i Mistrza. Uczestnicząc

w pracach Komitetu Budowy Maszyn Polskiej Akademii Nauk, szczytę się przyjaźnią profesorów: **Tadeusza Burakowskiego**, **Zygmunta Drzymały**, **Ryszarda Marcza**, **Adama Mazurkiewicza**, **Jana Pilarczyka**, **Stanisława Pytki**, **Janusza Szoslana**, **Bolesława Wojciechowicza** i **Macieja Zarzyckiego**.

Wiele skorzystałem z utrzymywanych więzi z wybitnymi specjalistami i erudytami z różnych dziedzin - z profesorami: **Czesławem Cemplem**, **Krzysztofem Haberką**, **Adolfem Maciejnym**, **Romanem Pampuchem**, **Eugeniuszem Ratajczykiem** czy **Władysławem Włosińskim** oraz z dyrektorem Instytutu Obróbki Skrawaniem w Krakowie **Janem Barcentewiczem**.

Z obecnego składu kierowanej przeze mnie Katedry Technik Wytwarzania i Automatyzacji pragnę wymienić prof. **Władimirę Liubimową**, prof. **Jana Burka**, doc. **Adama Batscha**, dr. inż. **Janusza Porzyckiego**, dr. inż. **Andrzeja Kawalca** i dr. inż. **Remigiusza Łabudzkiego**, z którymi współpraca była nie tylko przyjemnością, ale też niejednokrotnie źródłem oryginal-

nych inspiracji naukowych i sprzyjała rozszerzeniu zasobu mojej wiedzy.

Szkołą społecznej aktywizacji było dla mnie Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Poznałem w nim wartościowych ludzi, a wśród nich sekretarzy generalnych **Kazimierza Wawrzyniaka** oraz **Kazimierza Łasiewickiego**, i w szerokim zakresie czerpałem z kontaktów z techniczną praktyką przemysłową. Pozwoliło mi to również efektywnie udzielać się w pracach Naczelnej Organizacji Technicznej.

Podczas moich wielostronnych działań dane mi było obcować z licznym gronem wspaniałych osobowości, których wpływ na moje dokonania jest nie do przecenienia. Jestem im za to szczerze wdzięczny, a zarazem szczęśliwy, że wśród nich przyszło mi żyć i pracować.

Dziękuję mojej Żonie i Rodzinie, nie tylko za stworzenie warunków sprzyjających charakterowi mojej pracy, ale także za ich cierpliwość i wyrozumiałość.

Raz jeszcze gorąco i serdecznie dziękuję wszystkim Państwu za uświetnienie dzisiejszej uroczystości swoim udziałem.

Premier Rządu RP w Politechnice

W ramach roboczej wizyty rządowej na Podkarpaciu z wizytą w naszej Uczelni przebywał w dniu 20 maja 2002 r. Prezes Rady Ministrów Leszek Miller, któremu towarzyszył Wojewoda Podkarpacki Zdzisław Siewierski.

W obfitującym w wizyty programie pobytu przedstawicieli Rządu RP na Podkarpaciu przewidziano, między innymi, spotkanie Premiera z kierownictwem wszystkich szkół wyższych naszego regionu, a na miejsce spotkania wybrano Politechnikę Rzeszowską - najstarszą w Rzeszowie i regionie uczelnię.

Satysfakcję z wyboru miejsca spotkania wyraził JM Rektor prof. Tadeusz Markowski, składając Premierowi gorące podziękowania za chęć spotkania się ze środowiskiem akademickim całego regionu.

Obecnie w regionie tym działa 18 szkół wyższych, a wśród nich dwie

główne: Politechnika i powołany w 2001 r. Uniwersytet Rzeszowski. Zarówno Uniwersytet, jak i Politechnika pełnią aktywną funkcję we współpracy międzynarodowej państw regionu karpackiego, sąsiedztwo zaś tych państw jest dla Podkarpacia szansą rozwoju, także szkolnictwa wyższego.

Na Podkarpaciu działa 5 państwowych wyższych szkół zawodowych utworzonych w Krośnie, Tarnobrzegu, Sanoku, Przemyślu i Jarosławiu oraz 11 niepaństwowych szkół wyższych. Ogółem szkoły te kształcą około 65.000 studentów, w tym około 46.000 studentów kształcą uczelnie i szkoły państwowe.

JM Rektor w swoim wystąpieniu podkreślił, że szybki rozwój Uczelni, jaki nastąpił w ostatnich latach, utworzenie nowych kierunków studiów i kilkakrotny wzrost liczby studentów wymagają rozwoju kadrowego oraz

rozbudowy bazy dydaktycznej i socjalnej. Niedoinwestowane uczelnie Podkarpacia oczekują pomocy, a także określenia przez kompetentne organy zadań i perspektyw dla szkolnictwa wyższego naszego regionu w kontekście wejścia do zjednoczonej Europy. Konieczne jest zintensyfikowanie działań zmierzających do uaktywnienia współpracy z Ukrainą, bo dotąd możliwości te nie są wykorzystywane.

Uczestnicząc w spotkaniu przedstawiciele środowiska akademickiego mieli możliwość szerokiej dyskusji o nurtujących ich sprawach.

O rozwoju Politechniki Rzeszowskiej Premiera poinformował JM Rektor prof. T. Markowski, prosząc jednocześnie o wsparcie działań na rzecz budowy Centrum Sportowo-Dydaktycznego PRz. Premier Rządu taką pomoc obiecał.

Odnosząc się do poruszonej problematyki, Premier Rządu Leszek Miller między innymi powiedział:

"Jestem bardzo rad, że w trakcie pobytu na Podkarpaciu mam okazję spotkać się z Państwem. Problematyka edukacji i szkolnictwa wyższego, niezależnie od trudności finansowych, zawsze będzie musiała zajmować uwagę każdej władzy publicznej, także w kon-

sób udało się opanować destrukcję finansów publicznych, ale dotkliwie stąd konsekwencje są i będą odczuwane w różnych obszarach naszego życia.

Na tym tle rodzi się pytanie, co będzie w latach następnych. Wszystko na to wskazuje, że w przyszłym roku gospodarka będzie się rozwijać trzykrotnie szybciej niż obecnie, a więc na poziomie 3% PKB, a za dwa lata na poziomie

wykonać olbrzymią pracę, przy czym trzeba też pamiętać o warunkach obiektywnych. Wszystko jednak wskazuje na to, że po wejściu w życie całego pakietu rozwiązań wspomagających przedsiębiorczość, po zliberalizowaniu kodeksu pracy, uproszczeniu wielu procedur dotyczących możliwości gospodarowania i weryfikacji dotychczasowej polityki NBP oraz Rady Polityki Pieniężnej zaczynają pojawiać się warunki, które pozwalają z pewnym ostrożnym optymizmem patrzeć w przyszłość.

W tym roku ustawa budżetowa jest już skonstruowana, ewentualnie można myśleć tylko o jakichś drobnych przesunięciach w ramach prawa. Lepiej powinno być w przyszłym roku i głos środowiska akademickiego będzie poważnie potraktowany. W odniesieniu do zgłaszanych tu ograniczeń stypendialnych podkreślam, że w tym roku dwukrotnie więcej środków przeznaczono na kredyty studenckie niż w latach następnych i postaram się tę kwestię wyjaśnić".

W nawiązaniu do zgłoszonego przez prof. W. Bonusiaka postulatu w sprawie utworzenia w Rzeszowie uniwersytetu polsko-ukraińskiego Premier poinformował, że w trakcie pobytu premiera Ukrainy w Rzeszowie dnia 3 czerwca 2002 r. powołana zostanie mieszana komisja gospodarcza z szefami resortów gospodarki na czele. Rząd stara się czynić wiele, aby współpraca z naszymi wschodnimi sąsiadami nabierała tempa, choć czasem się wydaje, że ze strony polskiej jest więcej inicjatyw i oczekiwań. W niedługim czasie wschodnią granicą Polski stanie się wschodnią granicą Unii Europejskiej i do tego czasu należy wypełnić wszystkie kryteria warunkujące nowoczesność tej granicy. Jednakże Polska musi wprowadzić wizy, by przeciwdziałać przemytom i patologii, natomiast granica powinna być otwarta dla współpracy handlowej, przepływu osób i towarów. Do rozważenia jest idea uniwersytetu polsko-ukraińskiego.

Premier poinformował też, że dla absolwentów i młodzieży rusza od września 2002 roku program "Pierwsza praca". Jest to program ułatwiający zatrudnienie absolwentów szkół ponad-

Spotkanie z Premierem Leszkiem Millerem (w środku) prowadził JM Rektor prof. Tadeusz Markowski. Z lewej Wojewoda Podkarpacki Zdzisław Siewierski.

Fot. M. Misiakiewicz

tekście integracji europejskiej. Mam nadzieję, że Polska znajdzie się w gronie krajów, o które Unia rozszerzy się w 2004 roku. O naszym miejscu zadecydują głównie kwalifikacje Polaków i ich zdolności. To, jakie miejsce Polska zajmie, zależy od tego, jaki potencjał umiejętności i kwalifikacji jesteśmy w stanie wnieść. Nigdy nie należy żałować czasu, aby o tym mówić. Państwo dotknęli kilku spraw, więc zacznę od finansów publicznych. Obecny rok jest z tego punktu widzenia bardzo trudny, albowiem, w moim pojęciu, jest to najtrudniejszy rok w całej kadencji parlamentarnej, rok, w którym trzeba było podejmować bardzo trudne, wręcz dramatyczne decyzje w tym znaczeniu, że rozmaite cięcia budżetowe dotknęły praktycznie wszystkich grup społecznych, nie wyłączając nikogo. W ten spo-

5% PKB, co oznacza, że będzie można racjonalnie konstruować kolejne ustawy budżetowe. Oznaczałoby to również, że jakaś część postulatów płynących z tutejszego środowiska doczekałaby się spełnienia, także w zakresie rynku pracy.

To, co się zdarzyło w ostatnich latach w Polsce, musiało wywołać konsekwencje, które przeżywamy, choć może nie zdajemy sobie do końca sprawy ze skali tego, co się stało. Przypomnę, że w 1997 r. polska gospodarka rozwijała się na poziomie 7% PKB i wtedy rzeczywiście byliśmy jednym z najszybciej rozwijających się krajów nie tylko w tej części Europy, co oczywiście przenosiło się na rynek pracy, a bezrobocie było na poziomie 10%. Dzisiaj mamy 1% wzrost gospodarczy i 18% bezrobocia. Żeby zatrzymać takie tendencje, trzeba

podstawowych i wyższych. O skali tego problemu świadczy fakt, że w tym roku prawie 1 mln młodzieży ukończy szkoły ponadpodstawowe. Szacuje się, że połowa z nich będzie kontynuowała naukę, druga połowa zaś wejdzie na rynek pracy. Program ten w punkcie startu zawodowego stwarza pewne przywileje, które zachęcą młodzież do wykazania aktywności zawodowej.

Wiele jest do poprawienia w reformie edukacyjnej. Edukacja ogólnokształcąca jest bazą i podstawą, na której się wszystko buduje, a konkurencyjność na rynku pracy zmusza do ciągłego doksztalcania się.

Jeśli idzie o uruchamianie przez uczelnie zamiejscowe ośrodki dydaktyczne, to istnieje projekt, który powstał we współpracy MENiS i Ministerstwa Pracy, i w chwili obecnej znajduje się w fazie obróbki legislacyjnej, przy czym dotyczy on zarówno uczelni państwowych, jak i niepaństwowych z uprawnieniami do nadawania tytułów magisterskich. Niewątpliwie po jego zastosowaniu uczelnia "zbliży się" do miejsca zamieszkania i koszty dotarcia do szkoły wyższej będą niższe. Resort edukacji narodowej pracuje nad kompleksową nowelizacją ustawy o szkolnictwie wyższym, a propozycje, które stały się przedmiotem wstępnej dyskusji, idą w kierunku umocnienia autonomii uczelni i wprowadzenia sądowej

W spotkaniu uczestniczyły kierownictwa wszystkich szkół wyższych naszego województwa.

Fot. M. Misiakiewicz

kontroli zgodności z prawem uchwał senatu oraz decyzji rektora.

W relacji rynek pracy a profil kształcenia: trudno oczekiwać, aby można było precyzyjnie dopasować profile kształcenia do potrzeb gospodarczych w danym regionie. Niedawny przykład z informatykami jest o tyle ciekawy, że spośród osób, które - na apel kanclerza Niemiec - wyjechały z Polski, połowa wróciła do kraju rozczarowana tym, co

im zaoferowano. W przyszłości zainteresowania te będą szły raczej w kierunku zdobywania nowych doświadczeń i poznawania nowoczesnych technologii niż stałego wyjazdu za granicę.

Niezależnie od rozbieżności pomiędzy profilami kształcenia należy zwrócić uwagę, że inwestycja w kształcenie w przyszłości zaprocentuje. Choć jest to inwestycja o odroczonej korzyściach, nie jest inwestycją zmarnowaną.

Problematyka edukacji jest tym segmentem naszego życia, który powinien być wyłączony z bieżących sporów politycznych. Rozwiązania systemowe, idące w kierunku lepszego przygotowania młodzieży do współzawodnictwa zawodowego, powinny być przedmiotem porozumienia znacznie szerszego niż w jednym ugrupowaniu politycznym, bo taki kierunek jest nieuchronny.

Jesteśmy społeczeństwem dość jeszcze biednym i to wszyscy rozumieją, ale trudno byłoby Unii zaakceptować nas Polaków jako naród niewykształcony.

Niewątpliwie bardzo potrzebne i oczekiwane spotkanie z Premierem odbyło się w sali Senatu PRz z udziałem około 70 przedstawicieli środowiska akademickiego naszego regionu.

Marta Olejnik

Dla wydziału „Gazety
Politechniki” z najlepszymi
życzeniami

[Signature] *[Signature]*

20.05.2002.

PERSONALIA

HABILITACJE

Dr inż. arch. Aleksandra Prokopska, adiunkt w Zakładzie Urbanistyki i Architektury na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, **uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych** z zakresu dyscypliny naukowej *architektura i urbanistyka*, nadany w dniu 23 października 2001 roku przez Radę Wydziału Architektury Politechniki Warszaw-

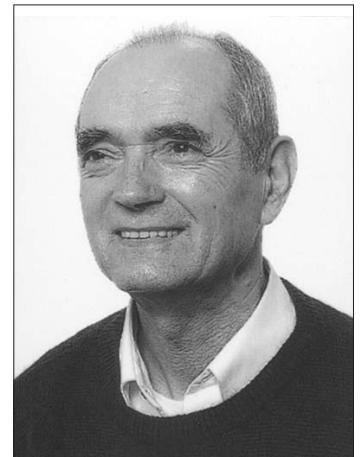
skiej. Centralna Komisja do spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych w dniu 22 kwietnia 2002 roku zatwierdziła uchwałę Rady Wydziału o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego. Temat rozprawy habilitacyjnej: *Zastosowanie metody analizy morfologicznej w projektowaniu architektonicznym na przykładzie twórczości Le Corbusiera*.

PROFESURY UCZELNIANE

JM Rektor mianował na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Rzeszowskiej:

- **dr. hab. Jarosława Górnickiego** w Katedrze Matematyki na Wydziale Zarządzania i Marketingu z dniem 1 maja 2002 r. na okres 5 lat,
- **dr. hab. inż. Ludomira Laudańskiego** w Katedrze Samolotów i Silników Lotniczych na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa z dniem 1 czerwca 2002 r. na czas nieokreślony.

DOKTORATY

Mgr Lucyna Garbacz, asystentka w Katedrze Marketingu na Wydziale Zarządzania i Marketingu, **uzyskała stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych**, nadany przez Radę Naukową Kolegium Finansów i Zarządzania Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie w dniu 6 maja 2002 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Preferencje proekologiczne konsumentów jako podstawa*

kształtowania strategii marketingowych (na przykładzie południowo-wschodniej Polski). Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. inż. Jan Adamczyk z Politechniki Rzeszowskiej. Rozprawę recenzowali prof. dr hab. Romuald Bauer ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

i prof. zw. dr hab. Edward Wiszniewski z Warszawskiej Wyższej Szkoły Ekonomicznej.

Mgr inż. Alicja Puszkarewicz, asystentka w Katedrze Oczyszczania i Ochrony Wód na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, **uzyskała stopień naukowy doktora nauk technicznych** z zakresu dyscypliny naukowej *inżynieria środowiska*, nadany przez Radę Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej w dniu 21 maja 2002 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Zastosowanie diatomitów karpaccich do usuwania zanieczyszczeń ropopochodnych z roztworów wodnych*. Promotorem w prze-

wodzie doktorskim był prof. dr hab. inż. Marian Granops z Politechniki Rzeszowskiej. Rozprawę recenzowali prof. dr hab. Konstanty Lossow z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie i prof. dr inż. Marek Roman z Politechniki Warszawskiej.

Mgr inż. Danuta Pliś, asystentka w Katedrze Elektrodynamiki i Układów Elektromaszynowych na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki, **uzyskała stopień naukowy doktora nauk technicznych** z zakresu dyscypliny naukowej *elektrotechnika*, nadany przez Radę Wydziału Elektrycznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach w dniu 28 maja 2002 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Wpływ klinów magnetycznych*

na parametry elektromechaniczne maszyn elektrycznych prądu zmiennego. Promotorem w przewodzie doktorskim był dr hab. inż. Eugeniusz Kałuża, profesor Politechniki Śląskiej. Rozprawę recenzowali prof. dr hab. inż. Tadeusz Glinka z Politechniki Śląskiej i dr hab. inż. Adam S. Jagiełło, profesor Politechniki Krakowskiej.

PROFESOROWIE PRz W PRACACH KBN

Uzupełniamy informację podaną w GP nr 5/2002. Na okres trwania XXIII konkursu projektów badawczych powołani zostali także:

□ **prof. dr hab. inż. Jan Sieniawski** - kierownik Katedry Materiałoznawstwa na Wydziale Budowy Maszy i Lotnictwa - do składu Sekcji Nauki o Materiałach (T08A) z jednoczesnym powierzeniem funkcji Przewodniczącego

Sekcji w Zespole Inżynierii Materiałowej i Technologii Materiałowych (T-8),

□ **dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak, prof. PRz** - kierownik Zakładu Chemii Fizycznej na Wydziale Chemicznym - do składu Sekcji Nauk Chemicznych (T09A) w Zespole Nauk Chemicznych, Technologii Chemicznej oraz Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska (T-9).

PROFESOR PRz W KOMISJI EKSPERTÓW WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Wojewoda Podkarpacki powołał **dr. hab. inż. Janusza Raka, prof. PRz** - kierownika Zakładu Zaopatrzenia w Wodę i Odprowadzania Ścieków na Wydziale Budownictwa

i Inżynierii Środowiska - w skład Wojewódzkiej Komisji Ochrony Przyrody na okres lat 2002-2005.

Bronisław Świder

Kolejne prawa doktoryzowania na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa

Decyzją Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych z dnia 22 kwietnia 2002 r. Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w *dyscyplinie naukowej mechanika*.

W uzasadnieniu wniosku o rozszerzenie uprawnień o kolejną dyscyplinę naukową podano szereg wymienionych poniżej faktów świadczących o ciągłym rozwoju Wydziału.

Wydział legitymuje się istotnymi osiągnięciami naukowymi, a ich wymiernym przejawem jest m.in. uzyskanie w ostatnim okresie tytułów naukowych profesora przez sześciu długoletnich pracowników (J. Sieniawski,

J. Banaś, T. Markowski, M. Orkisz, J. Gruszecki, F. Stachowicz), a przez następnych dziesięciu stopni naukowych doktora habilitowanego (J. Burek, J. Górski, Z. Hendzel, T. Knap, M. Mijał, G. Miszuris, Z. Oniszczyk, P. Pawlus, A. Tomczyk, W. Żylski).

Od 1977 r. Wydział posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn*. Do chwili obecnej wypromowano 86 doktorów nauk technicznych (w większości pracowników Wydziału). Aktualnie otwartych jest 21 następnych przewodów doktorskich.

W kwietniu 2000 r. Wydział uzyskał prawa do nadawania stopnia doktora habilitowanego z zakresu dyscypliny

naukowej budowa i eksploatacja maszyn. W ślad za tym z dniem 1 października 2000 r. uruchomione zostały studia doktoranckie - na pierwszy rok przyjęto 29 studentów.

Swoistością Wydziału są badania naukowe oraz dydaktyka prowadzona na specjalności *lotnictwo*. Od roku akademickiego 1998/1999 została uruchomiona specjalność kształcenia *mechatronika*.

Działalność naukowa pracowników Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej z zakresu mechaniki została zapoczątkowana w latach sześćdziesiątych ubiegłego stulecia. Inspiratorami oraz pierwszymi promotorami rozpraw doktorskich pracowników Wydziału byli profesoro-

wie: Zbigniew Bychawski, Zbyszko Stojek, Józef Giergiel, Józef Nizioł. Pod ich naukowym kierunkiem konkretyzowali swoje zainteresowania przyszli samodzielni pracownicy Wydziału. Lata pracy, a także współpracy z wieloma silnymi ośrodkami akademickimi, krajowymi i zagranicznymi, ukonstytuowały następujące kierunki działalności naukowej z obszaru dyscypliny mechanika:

- zagadnienia mechaniki ciał odkształcalnych,
- zagadnienia dynamiki maszyn i konstrukcji,
- zagadnienia mechaniki lotu i sterowania w mechanice.

Śród kadry samodzielnych pracowników Wydziału z zakresu dyscypliny naukowej *mechanika* stopnie naukowe uzyskali (lub jest to główna dyscyplina ich działalności) następujący profesorowie i doktorzy habilitowani: B. Bieniasz, J. Giergiel, Z. Hendzel, H. Kopecki, L. Laudański, G. Miszuris, Z. Oniszczyk, F. Stachowicz, A. Tomczyk, W. Żylski.

Do zapewnienia prawidłowego przebiegu procesu dydaktycznego konieczny jest ciągły rozwój kadry nauczycieli akademickich, szczególnie w dziedzinie mechanika (zajęcia dydaktyczne związane z tą dyscypliną są prowadzone na wszystkich specjalnościach na najbardziej licznych po-

czątkowych latach studiów). Do tej pory pracownicy naszego Wydziału byli zmuszeni przeprowadzać przewody doktorskie w dyscyplinie mechanika w innych ośrodkach naukowych, co niekiedy stwarzało pewne niedogodności.

Rozszerzenie uprawnień Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa o prawo nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie mechanika będzie bardzo pomocne w rozwoju naukowym aktualnie zatrudnionych asystentów (w chwili obecnej jest to łącznie 59 nauczycieli akademickich) oraz pozwoli na rozszerzenie oferty kształcenia na studiach doktoranckich.

Feliks Stachowicz

certyfikaty

"Asystenta Jakości PCBC" dla absolwentów kierunku dyplomowania "zarządzanie przez jakość"

Katedra Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji, posiadając akredytację Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji na szkolenie "Asystentów Jako-

ści PCBC", umożliwiła studentom studiującym na kierunku dyplomowania *zarządzanie przez jakość* przystąpienie do egzaminu testowego, prowadzone-

go przez egzaminatorów PCBC. Do egzaminu można przystąpić po odbyciu 80-godzinnego szkolenia według wymaganego przez PCBC programu. Program takiego szkolenia został włączony do programu kierunku dyplomowania zarządzanie przez jakość. Pozytywny wynik egzaminu umożliwia uzyskanie tytułu "Asystenta Jakości PCBC". Tytuł ten jest podstawowym tytułem pracowników służb jakościowych, wyższe tytuły to "Menedżer Jakości PCBC" i "Auditor Jakości PCBC".

Pierwszy egzamin był przeprowadzony w marcu 2001 r. i wszyscy (29 osób), którzy przystąpili do niego, zdali go z wynikiem pozytywnym.

Dnia 9 czerwca 2002 r. odbył się drugi egzamin na "Asystenta Jakości PCBC". Do egzaminu przystąpiły 34 osoby, w tym trzech asystentów Katedry Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji. Egzamin przeprowadziła Pani Grażyna Bombińska, przedstawicielka Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji.

Egzamin odbył się w sali Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.

Fot. własna

Egzamin ten zakończył się pełnym sukcesem. Wszystkie przystępujące do niego osoby otrzymały pozytywne wyniki, co jest sukcesem zarówno studentów, jak i pracowników Katedry Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji przygotowujących studentów do egzaminu.

Egzamin wzbudzał szereg emocji zarówno wśród pracowników Katedry, jak i przystępujących do niego osób. Powodem były zmiany w normach serii ISO 9000 i wynikające z tego wymagania dla przyszłych asystentów jakości.

Wprowadzenie 15 grudnia 2000 r. nowej normy ISO 9001:2000 i wdrożenie do polskiego systemu normalizacyjnego w 2001 r. normy PN-EN ISO 9001:2001 oraz norm: PN-EN ISO 9004:2001 PN-EN ISO 9000:2001 spowodowało zmiany w programie na-

uczania studentów specjalności zarządzania przez jakość. Program obowiązkowy został poszerzony o wprowadzone normy, przy ciągłym nauczaniu norm PN ISO 9001:1996 i PN 8402:1994, które nadal obowiązują przedsiębiorstwa posiadające certyfikaty zgodne z normą PN ISO 9001:1996, PN ISO 9002:1996 czy PN ISO 9003:1996. Przedsiębiorstwa te do 15 grudnia 2003 r. mają obowiązek przebudowy swojego systemu jakości na zgodny z normą PN-EN ISO 9001:2001, która zastąpiła wszystkie trzy wymienione normy.

Student kończący studia w 2002 r., a nawet w 2003 r., może zostać zatrudniony w przedsiębiorstwie posiadającym system jakości zgodny z jedną z norm: PN ISO 9001, PN ISO 9002 czy

PN ISO 9003, których wymagania powinien więc znać.

Może również spotkać się z sytuacją przebudowy systemu jakości na zgodny z PN-EN ISO 9001:2001 i będzie od niego wymagana znajomość metod przebudowy systemu zarządzania jakością. Może także brać udział w budowie zupełnie nowego systemu zarządzania jakością.

Katedra Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji od dwóch lat przygotowuje studentów do egzaminu na "Asystenta Jakości PCBC", który jest potwierdzeniem umiejętności studenta dotyczących norm, metod i zasad zarządzania jakością, potwierdzonych przez niezależną jednostkę certyfikującą.

Dorota Stadnicka

WYRÓŻNIENIA

dla studentów oraz młodych pracowników Wydziału Zarządzania i Marketingu

W dniach 13-14 maja br. grupa przedstawicieli naszej Uczelni uczestniczyła w 23. Międzynarodowym Sympozjum Naukowym Studentów i Młodych Pracowników Nauki zorganizowanym przez Uniwersytet Zielonogórski. Obrady toczyły się jednocześnie w pięciu sekcjach tematycznych: budownictwo i inżynieria środowiska, elektrotechnika i elektronika, informatyka, mechanika oraz zarządzanie. W każdej z nich przyznane zostały nagrody dla autorów najlepszych referatów.

W przeprowadzonym konkursie dobrze zaprezentowali się studenci naszego Wydziału Zarządzania i Marketingu. Komitet naukowy pod przewodnictwem prof. dr. hab. inż. Ferdynanda Romankiewicza, prorektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, przyznał:

◆ I miejsce Marcinowi Kandferowi (studentowi IV ZD) w grupie "zarządzanie i marketing" za wygłosze-

nie referatu pt. *Proces tworzenia stron internetowych w aspekcie skutecznych działań przedsiębiorstwa,*

◆ II miejsce Joannie Wiażewicz (studentce IV ZD) w grupie "logistyka oraz komputerowo zintegrowane zarządzanie" za wygłoszenie referatu pt. *Outsourcing usług logistycznych jako efektywna forma redukcji kosztów,*

◆ II miejsce Tomaszowi Misiakowi (studentowi IV ZD) w grupie "zastosowania matematyki" za wygłoszenie referatu pt. *Analiza dynamiki przychodów i wydatków budżetów gospodarstw domowych,*

◆ III miejsce Urszuli Engel (studentce III ZD) w grupie "zarządzanie i marketing" za wygłoszenie referatu pt. *BTL - nowe spojrzenie <pod kresek>.*

Tomasz Misiak przedstawił wyniki badań prowadzonych w ramach prac Studenckiego Koła Naukowego Młodych Ekonomistów. Pozostałe nagrodzone osoby reprezentowały Studen-

ckie Koło Naukowe eM@rketingu.

W Zielonej Górze dostrzeżeni zostali również młodzi pracownicy naukowo-dydaktyczni naszej Uczelni. Wyróżnienia otrzymali:

◆ mgr Anna Kotuła z Katedry Ekonomii za wygłoszenie referatu w grupie "zarządzanie i marketing" pt. *Ocena działalności przedsiębiorstwa X metodą badania dynamiki przychodów i kosztów,*

◆ mgr Marcin Gębarowski z Katedry Marketingu za wygłoszenie referatu w grupie "zarządzanie i marketing" pt. *Sprzedaż produktów podobnych a wartość marki.*

Reprezentanci Politechniki Rzeszowskiej stanowili najliczniej nagrodzoną grupę pochodzącą z jednego ośrodka akademickiego w sekcji tematycznej "zarządzanie". Do druku zakwalifikowano w niej ponad 80 artykułów.

Oprócz studentów oraz pracowników Wydziału Zarządzania i Marketingu w zielonogórskim symposium uczestniczyły jeszcze dwie osoby z naszej Uczelni: mgr inż. Wiesław Graboń (Zakład Informatyki na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa) oraz mgr inż. Daniel Styś (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska), którego referat również został wyróżniony.

Przedstawiciele Studenckiego Koła Naukowego eM@rketingu przed przy-

jazdem do Zielonej Góry w dniach 10-11 maja gościli w Gorzowie Wielkopolskim. Zaproszeni przez pracowników tamtejszej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, brali udział w I Międzynarodowym Seminarium Młodych Pracowników Nauki i Studentów pn. **Europa bez granic - Polska a Unia Europejska**. W drugiej ze stolic województwa lubuskiego wygłoszono następujące referaty:

- ◆ Urszula Engel (III ZD) - Polska reklama na festiwalach i konkursach europejskich,
- ◆ Iwona Fal (III ZD) - Marketing wystawienniczy jako narzędzie prezentowania ofert polskich firm na rynkach europejskich,
- ◆ Joanna Kafara (III ZD) - Eurokonsument - próba charakterystyki,
- ◆ Marcin Kandefar (IV ZD) - Kreowanie wizerunku Polski w kontekście integracji z Unią Europejską,
- ◆ Joanna Wiażewicz (IV ZD) - Suwerenność kulturowa a integracja europejska,
- ◆ mgr Marcin Gębarowski - Działania reklamowe na rynkach międzynarodowych a otoczenie kulturowe.

Należy mieć nadzieję, że pobyt studentów oraz młodych pracowników nauki na symposium, oprócz wymiany doświadczeń naukowych, przyczyniał się będzie również do nawiązania współpracy Politechniki Rzeszowskiej z innymi uczelniami w naszym kraju. Zrodził się pomysł, aby studenci Wydziału Zarządzania i Marketingu zrealizowali projekt badawczy wraz z jedną z lubuskich uczelni. Jeżeli dojdzie do nawiązania współpracy, to z pewnością o niej poinformujemy na łamach "Gazety Politechniki".

Przedstawiciele Politechniki Rzeszowskiej wraz z uczestnikami seminarium "Europa bez granic - Polska a Unia Europejska".

Fot. własna

Marcin Gębarowski

Prezentacja Katedr i Zakładów PRz

ZAKŁAD CIEPŁOWNICTWA I KLIMATYZACJI

Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Powołanie w dniu 15 lutego 1999 r. Zakładu Ciepłownictwa i Klimatyzacji jako nowej jednostki organizacyjnej na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej rozpoczęło nowy rozdział w działalności dydaktyczno-naukowej z zakresu ciepłownictwa i wentylacji na naszej Uczelni. Kierownikiem Zakładu został dr hab. inż. Jan Górski, prof. PRz.

Obecny Zakład jest kontynuacją utworzonego przed 26 laty, w dniu 1 grudnia 1975 r. Zakładu Ogrzewnictwa i Wentylacji. Powstały wówczas Zakład liczył 9 pracowników naukowo-dydaktycznych, a jego kierownikiem był dr inż. Władysław Szymański. W okresie istnienia Zakładu, tj. do dnia 1 października 1985 r., rozwijane były prace z zakresu ogrzewnictwa, cie-

płownictwa i wentylacji przy współpracy z zakładami przemysłowymi. W tym czasie powstały dwa laboratoria dydaktyczno-naukowe: techniki cieplnej oraz ogrzewnictwa i wentylacji, stojące na dobrym poziomie technicznym. Szczególnie laboratorium techniki cieplnej miało bardzo dobre wyposażenie techniczne w odniesieniu do warunków krajowych. Działalność dydaktyczną

wspomagały opracowane przez pracowników następujące skrypty:

- ❑ W. Szymański, R. Olesiewicz, *Technika cieplna. Laboratorium*. Wydawnictwo Politechniki Rzeszowskiej, 1984,
- ❑ W. Szymański, M. Bukowska, *Ogrzewnictwo. Laboratorium*. Wydawnictwo Politechniki Rzeszowskiej, 1984,
- ❑ S. Opaliński, R. Olesiewicz, *Wentylacja i klimatyzacja. Laboratorium wentylacji*. Wydawnictwo Politechniki Rzeszowskiej, 1986.

Rozwój Zakładu został przerwany wstrzymaniem naboru na pierwszy rok studiów na kierunek inżynierii środowiska. Zakład Ogrzewnictwa i Wentylacji został zlikwidowany, a w jego miejsce 16 października 1985 r. powstała Pracownia Ogrzewnictwa i Wentylacji w Zakładzie Urządzeń Sanitarnych. Pracownia została zlikwidowana 30 czerwca 1987 r., a jej pracownicy powrócili do Zakładu Urządzeń Sanitarnych. W roku akademickim 1989/90 reaktywowano zajęcia na kierunku inżynierii środowiska. Pracownicy dawnego Zakładu Ogrzewnictwa i Wentylacji działali w Zakładzie Urządzeń Sanitarnych, który następnie zmienił nazwę na Zakład Zaopatrzenia w Wodę i Odprowadzania Ścieków, aż do 1999 r.

Skład osobowy

Obecnie pracownikami dydaktycznymi Zakładu są następujące osoby:

- ❑ dr hab. inż. Jan Górski, prof. PRz - kierownik,
- ❑ dr hab. inż. Vyacheslav Pisarev, prof. PRz,
- ❑ dr inż. Maria Bukowska - adiunkt,
- ❑ dr inż. Elżbieta Rybak-Wilusz - adiunkt,
- ❑ dr inż. Władysław Szymański - adiunkt,
- ❑ mgr inż. Bożena Babiarcz - asystent,
- ❑ mgr inż. Danuta Proszak - asystent,
- ❑ mgr inż. Sławomir Rabczak - asystent,
- ❑ Anna Barć - starszy technik.

W zakresie dydaktycznym z Zakładem współpracuje mgr inż. Stefan Opaliński - starszy wykładowca, pracownik Politechniki Rzeszowskiej od 1975 r.

Działalność dydaktyczna

W Zakładzie są prowadzone zajęcia z następujących przedmiotów: technika cieplna, ogrzewnictwo, ciepłownictwo, wentylacja i klimatyzacja, instalacje sanitarne i gazowe, ochrona atmosfery, instalacje przemysłowe i specjalne, urządzenia sanitarne.

W ramach programu Socrates realizowane są przez dr. hab. inż. Jana Górskiego, prof. PRz, zajęcia ze studentami z krajów zachodnich z zakresu Hydraulics i Thermodynamics. Wprowadzane nowe przedmioty: odnawialne źródła energii, geotermia i pompy ciepła, regeneracja i akumulacja ciepła, monitoring i zarządzanie środowiskiem dostosowują zakres działalności dydaktycznej do nowych wymagań wynikających z przemian zachodzących w systemach zaopatrzenia w ciepło.

Zakład posiada dwa laboratoria dydaktyczne: techniki cieplnej oraz nowe laboratorium ogrzewnictwa i wentylacji, służące bieżącym potrzebom dydaktycznym z zakresu techniki cieplnej i nowoczesnych systemów grzewczych oraz wentylacyjnych. Dzięki wsparciu firm, takich jak Purmo, Junkers, Grundfos, Finpol, Metron, laboratorium zostało wyposażone w nowoczesne urządzenia branży grzewczej i wentylacyjnej, które umożliwią realizację prac badawczych z tej dziedziny.

Działalność naukowo-badawcza

Działalność naukowo-badawcza pracowników Zakładu dotyczy głównie nowych technologii i układów w systemach ciepłowniczych oraz wentylacyjnych. Tematyka prowadzonych i rozwijanych prac badawczych przedstawia się następująco:

- opracowanie nowych energooszczędnych technologii uzdatniania powietrza w systemach wentylacji i klimatyzacji,
- perspektywiczne technologie i procesy konwersji energii umożliwiające znaczną redukcję emisji CO₂ do atmosfery (ZTES). Aktualnie realizowane badania dotyczą aplikacji technik membranowych do separacji powietrza (ITM) w obiegach siłowni cieplnych,
- zmienność mocy cieplnej ciepłowni i jej wpływ na wielkość emisji zanieczyszczeń,
- ochrona atmosfery, urządzenia oczyszczające i odpylające,
- modelowanie obiegów i maszyn cieplnych,
- analiza procesów i układów cieplnych oraz chłodniczych,
- zastosowanie ekologicznych źródeł ciepła,
- badania nad wpływem zmian parametrów przepływu w warunkach

Laboratorium ogrzewnictwa i wentylacji.

Fot. własna

nieustalonych na charakter i parametry zjawiska kawitacji w przewodach systemów ciepłowniczych,

- ogrzewanie hydraulicznie zrównoważone, oparte na zaworach z zamknięciem ceramicznym,
- niezawodność i bezpieczeństwo systemów ciepłowniczych.

Wykonywane prace mają bezpośredni związek ze zrealizowanymi w ostatnim okresie oraz przygotowywanymi dysertacjami doktorskimi.

Działalność organizacyjna

Zakład Ciepłownictwa i Klimatyzacji przy współudziale Oddziału Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych w Rzeszowie oraz

Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej w Rzeszowie jest organizatorem cyklu Konferencji Ciepłowników tradycyjnie organizowanych w wojskowym Zespole Wypoczynkowym "Jawor" w Solinie. Nieprzerwanie od 1995 r. funkcję przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego pełni dr inż. Władysław Szymański. Konferencje te stanowią przegląd współczesnych osiągnięć naukowo-technicznych w dziedzinie ciepłownictwa, ogrzewnictwa, jak również wentylacji i klimatyzacji. Głównym ich celem jest prezentacja prac badawczych z zakresu ogrzewnictwa i ciepłownictwa realizowanych w różnych ośrodkach kraju i za granicą oraz wymiana doświadczeń

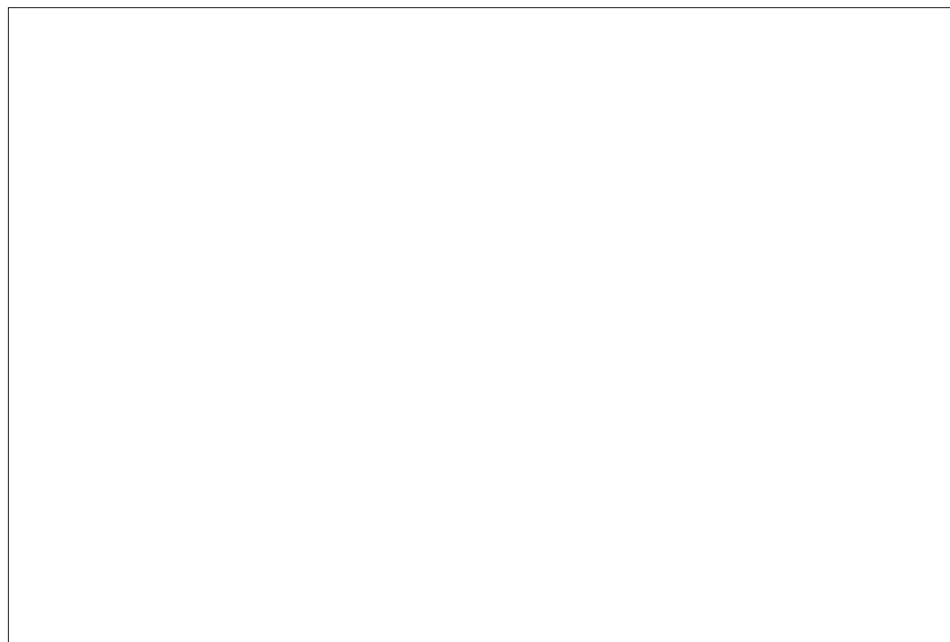
w gronie specjalistów tej branży. Konferencja co roku gromadzi liczne grono uczestników, stanowiąc szerokie forum dyskusyjne pracowników naukowych uczelni, inżynierów, przedstawicieli przedsiębiorstw ciepłowniczych, przedsiębiorstw komunalnych i mieszkaniowych oraz projektantów z całej Polski, a także ze Słowacji, Ukrainy i Niemiec. Swoje wyroby i usługi prezentują również firmy wykonawcze z branży ciepłowniczej oraz z dziedzin pokrewnych z różnych regionów kraju.

Od wielu lat pracownicy Zakładu współpracują z Oddziałem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych w Rzeszowie, organizując z Zarządem PZITS liczne seminaria, szkolenia oraz spotkania tematyczne. Zakład współpracuje również z Instytutem Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej.

Działalność usługowa

Działalność usługowa Zakładu obejmuje:

- usługi konsultingowe z zakresu projektowania, wykonawstwa i nadzoru systemów ciepłowniczych, grzewczych, wentylacji i klimatyzacji oraz instalacji gazowych i przemysłowych,
- audyty energetyczne dla wszystkich działów gospodarki,
- kompleksowe oceny uciążliwości inwestycji dla środowiska,
- opinie, oceny, ekspertyzy z zakresu ochrony powietrza atmosferycznego.

Laboratorium ogrzewnictwa i wentylacji.

Fot. własna

Elżbieta Rybak-Wilusz

Wystawa IPS

W dniach 5 i 6 czerwca br. w sali posiedzeń Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa odbyła się wystawa zagranicznych książek naukowych prezentowanych w maju br. w Pałacu Kultury i Nauki w ramach 47. Międzynarodowych Targów Książki w Warszawie. Wystawę zorganizowała warszawska firma International Publishing Service (IPS) przy współudziale Biblioteki Głównej naszej Politechniki.

Zaproponowana przez IPS jesienią ubiegłego roku formuła się sprawdziła. Ekspozycja składała się wyłącznie

z książek wytypowanych przez pracowników naukowo-dydaktycznych PRz. Zaprezentowano około 300 tytułów, z których 78 pozostało w Rzeszowie. 69 książek zaaprobowanych przez dziekanów wydziałów technicznych zasili księgozbiór Biblioteki Głównej, a 9 pozycji sfinansowanych z umów przejdzie na stan katedr i zakładów naszej Uczelni.

Wystawa cieszyła się tak dużym powodzeniem, że organizatorzy mają nadzieję powtórzyć ją w przyszłym roku.

Elżbieta Kałuża

Z żałobnej karty

WSPOMNIENIE O DR INŻ. BOŻENIE BUJONEK

Urodziła się 2 lipca 1950 r. w Lubaczowie. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w 1968 r. rozpoczęła studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Wrocławskiej. Jeszcze jako studentka V roku została zatrudniona w Instytucie Technologii Chemicznej i Nawozów Mineralnych Politechniki Wrocławskiej na stanowisku asystenta stażysty. W 1973 roku rozpoczęła studia doktoranckie, prowadząc jednocześnie pracę badawczą i dydaktyczną w tamtejszym Instytucie. Na podstawie przedłożonej rozprawy doktorskiej "Badania modyfikowanych anod ołowianych do ochrony katodowej w środowisku wody morskiej" uzyskała stopień naukowy doktora nauk technicznych nadany uchwałą Rady Naukowo-Dydaktycznej Instytutu Technologii Nieorganicznej i Nawozów Mineralnych z 21 grudnia 1977 r. Ten okres życia związany z Wrocławiem zawsze wspominała z radością i ze wzruszeniem, o znajomych z Wrocławia mówiła ciepło i z wielką sympatią, tam poznała przyszłego męża, a teraz po latach studiują tam ich dzieci.

W naszej Uczelni zaczęła pracować od grudnia 1977 r. jako nauczyciel akademicki na stanowisku adiunkta w Katedrze Chemii Nieorganicznej i Analitycznej na Wydziale

Chemicznym. Oprócz wielu zajęć dydaktycznych prowadziła prace badawcze w Zespole zajmującym się związkami kompleksowymi jonów metali z flawonoidami. Wprowadziła do badań związków kompleksowych pochodnych kwercetyny i moryny metodę potencjometryczną i szeroko

ją rozwinęła. Wniosła istotny wkład w tę dziedzinę badań naukowych. W pracy badawczej była bardzo solidna, dokładna, bardzo dbała o rzetelność publikowanych wyników. Kochała swoją pracę - zarówno zajęcia ze studentami, jak i pracę nad ciekawymi związkami kompleksowymi,

czym dzieliła się w swoich wystąpieniach na różnych konferencjach i w publikacjach.

Po zajęciach na Uczelni zwykle śpieszyła się do domu, bo była potrzebna rodzinie. Bardzo zabiegała o staranne wykształcenie i dobre wychowanie dzieci. "Wspaniała mama i żona" - takie piękne podziękowanie za Jej serce i codzienny trud dla najbliższych mogliśmy odczytać na klepsydrze. Bożena pracowała w naszej Katedrze ponad 20 lat, byliśmy zżyci ze sobą, więc kiedy nagle poważnie zachorowała, byliśmy tym załamani, próbowaliśmy Jej pomóc. Bożenka jednak nie narzekała, nie skarżyła się, z chorobą walczyła dzielnie do końca, chociaż miała świadomość swojego odchodzenia. Mieliśmy nadzieję, że jej wola życia zwycięży ciężką chorobę. Ucieszyliśmy się, gdy odwiedziła nas jeszcze w pracy 13 marca bieżącego roku, w dniu swoich imienin, przynosząc pyszny placek czekoladowy, który sama upiekła. A wkrótce okazało się, że to było Jej pożegnalne spotkanie z nami. Zmarła 15 kwietnia 2002 r.

I tak trudno nam uwierzyć, chociaż przypomina o tym Twoje puste biurko i pusty fotel, że odeszłaś już na zawsze. Ale żyjesz w naszej pamięci!

*Cecylia Heneczkowska
Maria Kopacz*

PAN JUREK

Wspomnienia o zmarłym zwykle pisze się w konwencji panegiryku, podkreślając mniejsze lub większe, mniej lub bardziej prawdziwe zasługi, wylicza się piastowane funkcje i urzę-

dy, odznaczenia, czyniąc przedstawianą postać pomnikową i wysoce nierealną. I wydawałoby się, że cóż można napisać o Człowieku, który był pracownikiem technicznym - szkła-

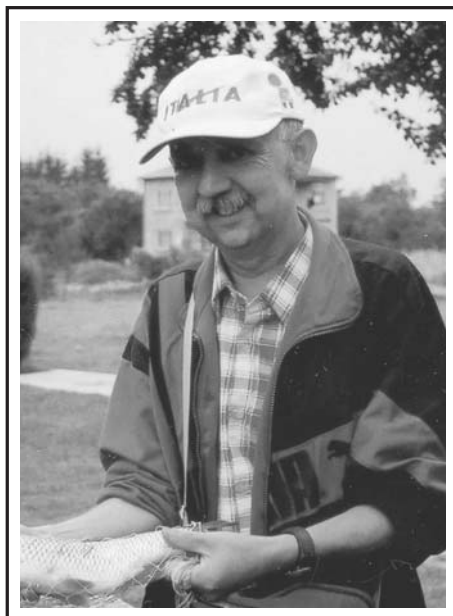
rzem, niczego nie piastował, niczemu nie przewodniczył ani kierował - w normalnym rozumowaniu - jeden ze zwykłych pracowników, jakich wielu jest na tej Uczelni. A jednak było

w Nim coś, co wyróżniało Go spośród innych, co wybijało Go ponad zwykłą przeciętność: jakiś charyzmatyczny, wewnętrzny dar, który z Niego promieniował, coś, co nie pozwalało na obojętność wobec Jego postawy, choć nie starał się tego eksponować usilnie na zewnątrz.

Naprawdę bardzo trudno jest wspominać Kogoś, kto tak niedawno odszedł, a jeszcze trudniej, gdy traci się Człowieka takiego formatu. Człowieka pisanego przez duże C, nietuzinkowego, nierzucającego się w oczy swoim postępowaniem i czynami. Piszę o Nim Pan Jurek, bo nigdy nie byliśmy na Ty, ale w tym właśnie wyrażał się nasz wzajemny szacunek i długotrwała przyjaźń. O wielu ludziach, z którymi jestem na ty, nie mógłbym powiedzieć tyle dobrego.

Pan Jurek był z nami prawie od zawsze, fantastyczny fachowiec, który potrafił "zaczarować" szkło. Wystarczyło powiedzieć ... Panie Jurku, proszę mi zrobić to a to, czy też przedstawić jakąś koncepcję, a On już zaczynał myśleć, jak to praktycznie wykonać. Przyzwyczajiliśmy się do tego, że On potrafi wszystko zrobić; niektórzy wyrażali zdziwienie, że On - inżynier chemik - jest szklarzem, traktując Go niekiedy w sposób - delikatnie rzecz ujmując - lekceważący. Nikt Go nie pytał, skąd pewne rzeczy weźmie, wiadome było, że Pan Jurek to załatwi i załatwił w znany tylko Jemu sposób. Wielokrotnie obiecywano Mu za to "złote góry", ale obietnice zwykle kończyły się w tym momencie, gdy powierzoną pracę wykonał. Znam przypadki, gdy Mu nawet nie powiedziano - dziękuję, choć wykonana rzecz nie leżała w zakresie Jego obowiązków. Wtedy nie pamiętano, że może należałoby Mu dać ekwiwalent finansowy za dodatkową pracę. Był również świetnym chemikiem praktykiem, czuł i rozumiał chemię - momentalnie wyłapywał wszelkie niuanse potrzebne przy konstrukcji aparatury szklanej, sam niektóre projekty poprawiał i ulepszał.

Mało kto wiedział o innej sprawie, której oddawał całe swoje serce. Chodzi mi tutaj o Jego działalność na rzecz dzieci z rodzin rozbitych, patologicznych, wyciągniętych z melin pijackich, z ulicy, które gromadził w "swojej" świetlicy, gdzie stworzył im Dom. Dbał o nie jak o własne, większość czasu właśnie im poświęcał. Dzisiaj, gdy obowiązującym kodeksem etycznym jest pogoń za pieniądzem, kłamstwo, donosicielstwo, wzajemne

Inż. Jerzy Płodzień (1951-2001)

podgryzanie, wszechobecna nienawiść, taka działalność traktowana jest jako nieszkodliwe maniactwo, swoista idée fixe lub (jak niektórzy twierdzą) prywatne hobby. Nigdy Mu się finansowo nie powodziło, stąd potrafił zrozumieć potrzeby innych, a szczególnie tych opuszczonych dzieci. Był dla nich wszystkim, żył ich problemami, był bliżej nich niż niejeden ojciec. Zawsze Mu zazdrościłem tego podejścia do świadczenia miłosierdzia, bo On wszystkie swoje dzieciaki znał, o wszystkim pamiętał - o butach (nawet ich rozmiarach), o częściach ubioru, o środkach czystości, wszystko w najdrobniejszych szczegółach. Jeszcze mam w uszach Jego pytania-proś-

by - czy pan, panie Wiciu, nie ma butów o takim a takim rozmiarze, bo moja lub mój (tu padało imię) potrzebuje. Kochał te swoje dzieciaki i one Go kochały, był dla nich ojcem, nauczycielem, wychowawcą, kolegą, opiekunem i Bóg jeden wie czym jeszcze. Był po prostu niezastąpiony. Jeszcze nie skończyły się wakacje, a On już planował, gdzie swoje dzieciaki weźmie w przyszłym roku.

Nie potrafił wobec biedy i nieszczęść przejść obojętnie, w rozmowie czuło się, że to przeżywa, że Go to bardzo boli i dotyka, choć starał się tego nie okazywać. Wszystko, co robił, to robił jak gdyby ukradkiem, bez rozgłosu, bez fanfar i zadęcia, traktował to jako swój człowieczy obowiązek. Nie stawał w pierwszym szeregu z wyczyszczoną klapą marynarki, nie zabiegał o nagrody, odznaczenia, dyplomy, choć z pewnością Mu się należały. On zdawał sobie sprawę, że tego na drugą stronę życia nie przeniesie, więc kolekcjonował to, co stanowiło żniwo Jego życia - olbrzymią ilość dobrych uczynków, miłości i oddania drugiemu człowiekowi.

Odszedł od nas cicho i skromnie, tak jak żył, by swoim odejściem nie sprawić nikomu kłopotu. I tym większy jest ból po Jego odejściu, że jeszcze tyle dobrego na tym świecie mógł zrobić i że tutaj się już więcej nie spotkamy, a tyle planów mieliśmy. Tyle biedy zostało wokoło, a Pana, Panie Jurku, już nie ma.

Błogosławieni ubodzy duchem, albowiem do nich należy królestwo niebieskie,

Błogosławieni miłosierni, albowiem dostąpią miłosierdzia.

Zaprawdę, zaprawdę głęboko wierzę i wiem, że Pan Nasz te obietnice wobec Ciebie już spełnił, ale po ludzku rzecz biorąc, będzie mi Pana, Panie Jurku, bardzo, bardzo brakować.

Witold Mazurkiewicz

KRASP

Dnia 9 kwietnia 2002 r. odbyło się wspólne posiedzenie Prezydium Polskiej Akademii Nauk i Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Połączone Prezydium przyjęło dokumenty, które publikujemy poniżej.

STANOWISKO **Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz** **Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich**

z dnia 9 kwietnia 2002 r.

w sprawie proponowanych zmian w systemie organizacji i finansowania badań naukowych w Polsce

W wyniku dyskusji na wspólnym posiedzeniu Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i Prezydium Polskiej Akademii Nauk postanowiono zwrócić się do ministrów właściwych dla nauki i edukacji narodowej, by wspólnie rozpocząć działania inicjujące zmiany legislacyjne eliminujące nieprawidłowości w funkcjonowaniu nauki oraz podjąć działania zmierzające do podniesienia poziomu i intensywności działalności naukowej. Zmiany te powinny wynikać z następujących założeń:

- ❑ Komitet Badań Naukowych zostaje przekształcony w Ministerstwo Nauki;
- ❑ funkcje doradcze i opiniotwórcze KBN przejmuje działająca w ramach Ministerstwa Rada Nauki Polskiej, będąca reprezentacją środowiska naukowego - uczelni akademickich, Polskiej Akademii Nauk i jednostek badawczo-rozwojowych; w skład Rady Nauki Polskiej powinni wejść przedstawiciele ministerstw współrealizujących politykę naukową Państwa;
- ❑ Rada Nauki Polskiej dokonuje ocen i formułuje opinie dotyczące polityki naukowej, kierunków badań naukowych i pierwotnego podziału środków na badania;
- ❑ proces oceny projektów badawczych oparty jest na zasadzie peer review, może odbywać się z udziałem recenzentów zagranicznych i jest "przezroczysty": ranking ma charakter jawny, a ocena każdego z recenzentów jest relatywizowana z uwzględnieniem ocen innych projektów dokonanych przez tego recenzenta; przewiduje się postępowanie odwoławcze z udziałem wnioskodawcy, nie naruszające jednak zasady peer review;
- ❑ elementem kształtowania polityki naukowej są projekty badawcze zamawiane przez Ministerstwo Nauki;
- ❑ prowadzona jest aktywna polityka kadrowa, m.in. wobec naukowców powracających ze stypendiów zagranicznych.

Dostrzegając zgodność koncepcji przedstawionych przez Ministra Nauki z postulatami formułowanymi przez środowiska akademickie i naukowe, obradujące wspólnie Prezy-

dium Polskiej Akademii Nauk oraz Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich postanawiają udzielić poparcia propozycjom Przewodniczącego KBN, zmierzającym w kierunku utworzenia, w oparciu o KBN, Ministerstwa Nauki, działającego na zasadach sprawnie funkcjonującego ministerstwa, przy pozostawieniu doradczej i opiniotwórczej roli środowisk akademickich i naukowych oraz ich wiodącej roli w procesie dokonywania ocen. Stanowisko to odzwierciedla od dawna formułowane w środowisku rektorów oraz w gremiach kierowniczych Polskiej Akademii Nauk oceny i opinie, wskazujące na potrzebę dostosowania organizacji badań naukowych w Polsce do rozwiązań stosowanych w krajach rozwiniętych, z uwzględnieniem doświadczeń wynikających z dotychczasowej działalności KBN.

Uważamy, że niepodważalną zasadą działania nowego Ministerstwa Nauki musi być udział przedstawicieli środowiska akademickiego i naukowego w podejmowaniu decyzji dotyczących zasadniczych kierunków polityki naukowej i zasad podziału pierwotnego środków przeznaczonych na badania naukowe, a także w procesie przyznawania środków na projekty badawcze - przy spełnieniu jednak warunku niedopuszczania do zaistnienia konfliktu interesów i możliwości naruszania zasad etycznych.

Pragniemy jednocześnie podkreślić, że dystrybucja środków przeznaczonych na badania naukowe powinna odbywać się zgodnie z przyjętymi w Europie zasadami autonomii uczelni, wynikającymi z zapisów Magna Charta Universitatum i stanowiącymi podstawę działalności międzynarodowej organizacji Magna Charta Observatory of Fundamental University Values and Rights, nadzorującej przestrzeganie tych zasad.

Polska Akademia Nauk oraz Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich deklaruje gotowość do aktywnego włączenia się do prac nad szczegółową koncepcją funkcjonowania systemu badań naukowych w naszym kraju.

STANOWISKO

Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich

z dnia 9 kwietnia 2002 r.

w sprawie rządowego projektu zmian w zasadach zatrudniania osób posiadających uprawnienia emerytalne

W związku z zaawansowanymi pracami legislacyjnymi zmierzającymi do ograniczenia zatrudnienia osób, które nabyły uprawnienia emerytalne, Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich zwracają uwagę na potrzebę wyłączenia z planowanych ograniczeń grupy osób zatrudnionych na stanowisku profesora. Nie wymaga dowodu znaczenie pracy uczonych-seniorów, którzy dla dobra rozwoju nauki i dydaktyki powinni nadal spełniać rolę nauczyciela, uczonego i badacza. Realizowanie tej powinności może być urzeczywistnione przede wszystkim na podstawie stosunku pracy.

Jednocześnie zwracamy uwagę na rysującą się kolizję z obowiązującą w polskim prawie pracy zasadą niedyskryminacji w zatrudnieniu ze względu na wiek, która jest wyrażona w obowiązującym kodeksie pracy.

Wprowadzenie nowych regulacji w odniesieniu do profesorów w żaden sposób nie jest w stanie poprawić sytuacji na rynku pracy, szczególnie wśród osób poszukujących pierwszej pracy.

*p.o. Prezes PAN
prof. dr hab. Jerzy Kołodziejczak
Przewodniczący KRASP
prof. dr hab. Jerzy Woźnicki*

informuje

INFORMACJA w sprawie dofinansowywania badań naukowych i prac rozwojowych wykonywanych w ramach studiów doktoranckich prowadzonych z udziałem podmiotów lub uczestników zagranicznych

1. Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych, na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o Komitecie Badań Naukowych, w ramach środków przeznaczonych na finansowanie lub dofinansowywanie działalności statutowej jednostek naukowych, postanowił wyodrębnić środki na dofinansowywanie badań naukowych i prac rozwojowych wykonywanych przez uczestników międzynarodowych studiów doktoranckich (MSD).

2. Dofinansowywanie, o którym mowa w pkt 1., może dotyczyć badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w ramach międzynarodowych studiów doktoranckich dofinansowywanych ze środków pozabudżetowych, w tym zagranicznych, organizowanych przez jednostkę naukową we współpracy z partnerem lub partnerami zagranicznymi. W realizacji zadań podejmowanych w ramach międzynarodowych studiów doktoranckich powinni brać udział polscy i zagraniczni uczestnicy studiów oraz polscy i zagraniczni pracownicy naukowcy.

3. Dotacja podmiotowa na dofinansowanie, o którym mowa w pkt 1., może być przyznana na podstawie wniosku o przyznanie dotacji na działalność statutową sporządzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych ustalanych w budżecie państwa na naukę (Dz. U. Nr 146, poz. 1642).

W działach C i D wniosku powinny być zamieszczone informacje o prowadzonych międzynarodowych studiach doktoranckich i planowanej wysokości dotacji na koszty związane z realizacją zadań badawczych uczestników tych studiów, w tym:

- podstawowe informacje (w tym kopie ewentualnych umów) o pozabudżetowych źródłach dofinansowania oraz o zagranicznych partnerach MSD,
- podstawowe informacje o osobach prowadzących organizacyjnie MSD,
- podstawowe informacje o wykładowcach, opiekunach naukowych i promotorach uczestników MSD,
- lista uczestników MSD z podaniem obywatelstwa i miejsc pracy, jeśli pracują,
- kopia dokumentu określającego zasady prowadzenia studiów doktoranckich, zatwierdzonego przez kierownika jednostki prowadzącej te studia.

4. Na podstawie uchwały Komitetu Badań Naukowych Przewodniczący Komitetu określa w decyzji finansowej dotyczącej dotacji podmiotowej na działalność statutową wysokość dotacji przyznanej ze środków wyodrębnionych, o których mowa w pkt 1.

*Warszawa, 15 maja 2002 r.
Jan Krzysztof Frąckowiak
Sekretarz Komitetu Badań Naukowych
Podsekretarz Stanu*

KAUT

Zgodnie z zapowiedzią zamieszczoną w poprzednim numerze "GP" podajemy
skład grup eksperckich Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych

- dla kierunku architektura i urbanistyka

- prof. dr hab. inż. arch. Wacław Seruga - Politechnika Krakowska (przewodniczący)
- prof. dr hab. inż. arch. Nina Juzwa - Politechnika Śląska
- prof. dr inż. arch. Wiesław Anders - Politechnika Gdańska
- dr hab. inż. arch. Elżbieta Trocka-Leszczyńska, prof. PWR - Politechnika Wrocławska
- prof. zw. dr hab. inż. arch. Stefan Wrona - Politechnika Warszawska
- mgr inż. Bogdan Kaczmarzyk - Dyrektor Biura Projektów we Wrocławiu
- mgr inż. arch. Tomasz Taczewski - Biuro Architektoniczne "Taczewski" w Katowicach

- dla kierunku automatyka i robotyka

- prof. dr hab. inż. Krzysztof Kozłowski - Politechnika Poznańska (przewodniczący)
- dr hab. inż. Andrzej Balawender, prof. PG - Politechnika Gdańska
- prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Kaczorek - Politechnika Warszawska
- prof. dr hab. inż. Tadeusz Uhl - Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie
- prof. zw. dr hab. inż. Jan Koch - Politechnika Wrocławska
- prof. dr hab. inż. Józef Lisowski - Wyższa Szkoła Morska w Gdyni
- mgr inż. Antoni Zbudniewek - wiceprezes Zarządu ABB ELTA, Łódź

- dla kierunku elektronika i telekomunikacja

- prof. dr hab. inż. Krzysztof Wesołowski - Politechnika Poznańska (przewodniczący)
- prof. dr hab. inż. Bogdan Majkusiak - Politechnika Warszawska
- prof. nzw. dr hab. Andrzej Pach - Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie
- dr hab. inż. Jerzy Jakubiec, prof. PŚI - Politechnika Śląska
- dr Edward Sędek - Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa
- płk prof. dr hab. inż. Radosław Trębiński - Wojskowa Akademia Techniczna
- dr hab. inż. Zdzisław Drzycimski - Akademia Techniczno-Rolnicza w Bydgoszczy

- dla kierunku elektrotechnika

- prof. dr hab. inż. Tadeusz Glinka - Politechnika Śląska (przewodniczący)
- prof. dr hab. inż. Kazimierz Mikołajuk - Politechnika Warszawska
- prof. dr hab. Bogdan Miedziński - Politechnika Wrocławska
- prof. dr hab. Józef Lorenc - Politechnika Poznańska
- dr inż. Henryk Majchrzak - z-ca dyrektora ds. technicznych Elektrowni Opole S.A., Brzeziny k. Opola
- dr hab. Jan Anuszczyk, prof. PŁ - Politechnika Łódzka
- prof. dr hab. inż. Michał Szyper - Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

- dla kierunku informatyka

- prof. dr hab. Bohdan Macukow - Politechnika Warszawska (przewodniczący)

- prof. dr hab. Leszek Rutkowski - Politechnika Częstochowska
- prof. dr hab. Dominik Sankowski - Politechnika Łódzka
- dr hab. inż. Ryszard Rojek, prof. PO - Politechnika Opolska
- dr hab. inż. Adam Grzech, prof. PWR - Politechnika Wrocławska
- płk dr hab. inż. Andrzej Najgebauer, prof. WAT - Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie
- dr hab. Zbigniew Odrowąż-Sypniewski - Softman S.A.

- dla kierunku mechanika i budowa maszyn

- prof. dr hab. inż. Marian Dudziak - Politechnika Poznańska (przewodniczący)
- prof. dr hab. inż. Wojciech Cholewa - Politechnika Śląska
- prof. dr hab. inż. Stanisław Michałowski - Politechnika Krakowska
- prof. dr hab. inż. Wit Grzesiak - Politechnika Opolska
- mgr inż. Jan Barcentewicz - Instytut Obróbki Skrawaniem, Kraków
- prof. dr hab. inż. Feliks Stachowicz - Politechnika Rzeszowska
- mgr inż. Jerzy Thamm - Rafako

- dla kierunku inżynieria materiałowa

- prof. dr hab. inż. Adam Hernas - Politechnika Śląska (przewodniczący)
- mgr inż. Władysław Jagiełło - Mostostal Siedlce S.A.
- prof. dr hab. inż. Marcin Leonowicz - Politechnika Warszawska
- prof. dr hab. inż. Jerzy Lis - AGH Kraków
- prof. dr hab. Stanisław Mitura - Politechnika Łódzka
- dr hab. inż. Zygmunt Nitkiewicz, prof. PCz - Politechnika Częstochowska
- prof. dr hab. inż. Jan Michał Sieniawski - Politechnika Rzeszowska

- dla kierunku włókiennictwo

- prof. dr hab. Andrzej Włochowicz - Akademia Techniczno-Humanistyczna - przewodniczący
- prof. dr hab. Kazimierz Kopias - Politechnika Łódzka
- prof. dr hab. Andrzej Matynia - Politechnika Wrocławska
- dr hab. inż. Roman Mazurkiewicz, prof. PŚI - Politechnika Śląska
- dr hab. inż. Roman Petrus, prof. PRz - Politechnika Rzeszowska
- dr hab. Edward Szucht - Centralny Instytut Ochrony Pracy

- dla kierunku geodezja i nawigacja

- prof. dr hab. inż. Stanisław Gucma - Wyższa Szkoła Morska w Szczecinie - przewodniczący
- prof. dr hab. inż. Ludomir Włodzimierz Baran - Wyższa Szkoła Morska w Szczecinie
- prof. zw. dr hab. Jurdziński Mirosław - Akademia Morska w Gdyni
- mgr inż. kpt. ż.w. Roman Pomianowski - Urząd Miejski w Szczecinie
- prof. dr hab. inż. Jerzy Rogowski - Politechnika Warszawska
- prof. dr hab. Józef Sanecki - Wojskowa Akademia Techniczna
- kmdr dr hab. Stanisław Kołaczyński - Akademia Marynarki Wojennej w Gdyni

Jerzy Potencki

Nagrody dla 107 najlepszych

W dniu 6 czerwca 2002 r. odbyła się uroczystość wręczenia przez JM Rektora listów gratulacyjnych studentom studiów dziennych wyróżniającym się w mijającym roku akademickim 2001/2002 w nauce, pracy w studenckim ruchu naukowym, w samorządzie studenckim oraz w działalności sportowej. Na wniosek dziekanów, opiekunów kół naukowych i przewodniczącego KU AZS wyróżniono 107 studentów, w których gronie znaleźli się przedstawiciele wszystkich kierunków studiów. Wśród wyróżnionych są uczestnicy sympozjów kół naukowych, organizatorzy obozów naukowych, organizatorzy szeregu imprez studenckich, takich jak targi edukacyjne, wernisaż grafiki komputerowej, targi książki, imprez organizowanych w studenckim Klubie PLUS, osoby zaangażowane w działalność samorządu studenckiego, medaliści

Uroczystość wręczenia nagród studentom za działalność w roku akademickim 2001/2002.

Fot. M. Misiakiewicz

Dzień 6 czerwca br. w Politechnice. Młodość i wdzięk w połączeniu z wiedzą, pracowitością i aktywnością. Wyróżnieni oraz wyróżniający.

Fot. M. Misiakiewicz

różnych dyscyplin sportowych i organizatorzy życia sportowego na Uczelni oraz laureaci III Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Angielskiego dla Studentów Wyższych Uczelni Technicznych organizowanej w Poznaniu.

Nagrody stanowią podsumowanie całorocznej działalności, są rezultatem ciężkiej, solidnej i systematycznej pracy. Wyróżnionym serdecznie gratuluję, kadrze nauczycieli akademickich dziękuję za opiekę i włożony trud oraz zaangażowanie w pracę z młodzieżą.

Z okazji zbliżających się wakacji wszystkim życzę udanego wypoczynku i dużo radości. Tegorocznym absolwentom naszej Uczelni życzę podjęcia satysfakcjonującej pracy zgodnej z ich oczekiwaniami.

Jerzy Potencki

KONFERENCJE-SYMPOZJA-SEMINARIA

KONFERENCJA

Pierwsze Podkarpackie Spotkanie Dyskusyjne "Budowa i utrzymanie mostów"

Katedra Mostów zorganizowała w dniach 7-8.03.2002 r. w Arłamowie ogólnopolską konferencję naukowo-techniczną pod nazwą Pierwsze Podkarpackie Spotkanie Dyskusyjne "Budowa i utrzymanie mostów".

• **Tematyka SPOTKANIA**

SPOTKANIE było podzielone na cztery sesje. Tematem SPOTKANIA były zagadnienia z zakresu projektowania i budowy podpór mostowych (I sesja), mostów podwieszonych (II i III sesja) oraz mostów stalowych (IV sesja).

• **Motywy SPOTKANIA**

Analizując przebieg licznych konferencji organizowanych w Polsce na tematy związane z budownictwem mostowym, odnosi się wrażenie, że odpowiadają one przede wszystkim potrzebom pracowników wyższych uczelni i instytutów naukowych. Udział projektantów i wykonawców oraz służb inwestorskich i utrzymania obiektów mostowych jest wśród autorów referatów i dyskutantów bardzo mały. Powoduje to, że wiele cennych doświadczeń, które w swej praktyce zawodowej zdobywają inżynierowie działający "w pierwszej linii" budownictwa mostowego, nie jest wykorzystywanych przez to środowisko. Skutkiem jest powtarzanie tych samych błędów i niepopularyzowanie wartych upowszechnienia osiągnięć. Brakuje forum, na którym inżynierowie mostowi mogliby się podzielić swoimi przemyśleniami i poddać dyskusji nurtujące ich problemy. Dlatego SPOTKANIE w Arłamowie było pomyślane jako próba zastosowania innej konwencji niż ta, którą mają konferencje dotychczas u nas organizowane. Było rodzajem eksperymentu, w ramach którego chcieliśmy stworzyć warunki swobodnego przedstawienia przez "milczącą większość" środowiska inżynierów mostowych poglądów, porażek i osiągnięć. Aby uzyskać warunki sprzyjające dyskusji, organizatorzy SPOTKANIA ograniczyli liczbę jego uczestników do 80 osób oraz odpowiednio przygotowali program i czas poszczególnych sesji.

• **Cel SPOTKANIA**

Ogólnym celem SPOTKANIA było stworzenie inżynierom praktykom możliwości wymiany poglądów na tematy związane z mostownictwem oraz umożliwienie im podzielenia się doświadczeniami. Szczególnie cenna była konfronta-

cja poglądów na temat poszczególnych problemów z punktu widzenia projektantów, wykonawców, dostawców konstrukcji i administratorów obiektów mostowych. Dlatego z tych właśnie środowisk organizatorzy zaprosili prelegentów.

• **Konwencja SPOTKANIA**

Referaty wprowadzające do poszczególnych sesji wygłosili przedstawiciele pracowni projektowych, firm wykonawczych oraz pracownicy nadzoru technicznego. Referaty te stały się zarzewiem ożywionej i konstruktywnej dyskusji, która przebiegała w atmosferze koleżeńskiej, bez złośliwej krytyki i wyrażania poglądów w sposób mogący być przykrym dla autora krytykowanego rozwiązania lub dla mających odmienne poglądy.

• **Organizacja SPOTKANIA**

Organizatorzy chcieli uzyskać możliwie kameralną atmosferę SPOTKANIA. Dlatego zrezygnowali z powszechnie stosowanego na konferencjach powoływania prezydium poszczególnych sesji, posadzonego za stołem prezydyalnym. Zamiast przewodniczącego sesję prowadził moderator dyskusji. Wszystkie wystąpienia były nagrywane na taśmie magnetofonowej. Ponieważ świadomość tego mogła zniechęcać do szczerego wygłaszania poglądów, więc organizatorzy zobowiązali się do niepublikowania zarejestrowanych wypowiedzi bez uprzedniej ich autoryzacji.

• **Ocena SPOTKANIA**

Przyjęta konwencja SPOTKANIA zyskała uznanie uczestników. Świadczyły o tym liczne wypowiedzi podkreślające trafność przyjętej konwencji oraz fakt, że tego rodzaju spotkań brakuje w Polsce. Zachęceni takimi opiniami organizatorzy już rozpoczęli przygotowania do kolejnego SPOTKANIA, które odbędzie się w 2004 r. Jego głównym tematem będą problemy projektowania, budowy i utrzymania mostów łukowych.

Leszek Folta
Sekretarz Komitetu Organizacyjnego

KONFERENCJA

I Konferencja Dydaktyczna - Rzeszów 2002

W dniu 26 kwietnia 2002 r. w Politechnice Rzeszowskiej odbyła się I Konferencja Dydaktyczna - Rzeszów 2002, w której uczestniczyło około 150 nauczycieli chemii ze szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych województwa podkarpackiego. Tegoroczna Konferencja była kontynuacją corocznych spotkań nauczycieli chemii, które od 1996 r. do ubiegłego roku odbywały się pod nazwą Warsztaty Chemiczne.

Organizatorami tegorocznej Konferencji były: Wydział Chemiczny PRz, Rzeszowski Oddział Polskiego Towarzystwa Chemicznego oraz Podkarpacki Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Rzeszowie, Oddział w Dębicy. Organizatorów reprezentowali dr hab. Mieczysław Kucharski, prof. PRz - dziekan Wydziału Chemicznego, dr Janusz Pusz - prodziekan Wydziału Chemicznego ds. nauczania, prof. dr hab. Stanisław Kopacz - Przewodniczący Zarządu Rzeszowskiego Oddziału PTCh - i jego zastępca, dr hab. inż. Jan Kalembkiewicz, prof. PRz. Podkarpacki Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli reprezentowała mgr Irena Strzałka.

Po otwarciu spotkania przez dr. J. Puszę głos zabrał dziekan Wydziału Chemicznego, wyrażając zadowolenie z owocnej współpracy między szkołami średnimi a Politechniką. Podkreślił, że Wydział Chemiczny od szeregu lat oferuje wysoki poziom kształcenia, czego potwierdzeniem jest udzielenie akredytacji przez Uniwersytecką Komisję Akredytacyjną na okres 5 lat dla kierunku *technologia chemiczna*. Kolejnym potwierdzeniem wysokiego po-

ziomu prac naukowych jest uzyskanie przez zespół utworzony przez zakłady i katedry Wydziału Chemicznego statusu Centrum Doskonałości (Centre of Excellence) w ramach konkursu V Programu Ramowego Unii Europejskiej GROWTH.

Z kolei prof. S. Kopacz w swoim wystąpieniu przypomniał początki działalności Rzeszowskiego Oddziału PTCh, a szczególnie aktywną działalność Sekcji Dydaktycznej, skupiającej ponad 100 nauczycieli z regionu południowo-wschodniej Polski. W ramach działalności tej Sekcji odbyło się kilkadziesiąt spotkań nauczycieli i uczniów ze szkół średnich oraz podstawowych. Większość z nich miała formę seminariów pt. *Wybrane problemy chemii*, a kolejny etap to współdziałanie w organizacji tegorocznej I Konferencji Dydaktycznej.

Następnie uczestnicy Konferencji wysłuchali dwóch referatów:

- dr. Nikodema Miranowicza z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu na temat *Aktualny stan komputeryzacji w szkołach i jego wpływ na efektywność nauczania*,
- dr Zofii Kluz i dr. Michała Poźniczka z Uniwersytetu Jagiellońskiego na temat *Miejsce chemii we współczesnym systemie edukacyjnym*.

O przebiegu i wynikach 48. Olimpiady Chemicznej poinformowała słuchaczy dr inż. Bronisława Nitka. Do olimpiady przystąpili uczniowie z 20 szkół okręgu rzeszowskiego. Do I etapu przystąpiło 74 uczniów, do II - 29 uczniów, a do III etapu (centralnego), który odbywa się w Warszawie, prze-

szło 10 osób. Spośród nich cztery osoby zostały laureatami, w tym dwu uczniów z IV LO w Rzeszowie, jeden uczeń z II LO w Przemyślu i jeden uczeń z LO w Dębicy. Wyniki uzyskane przez uczniów z okręgu rzeszowskiego są dużym sukcesem, gdyż ustępują tylko wynikom uczniów z Łodzi, która miała dziewięciu laureatów.

Dużo ciekawych informacji na temat podręczników do nauczania chemii przekazali przedstawiciele firm wydawniczych: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Nowa Era i Wydawnictwo M. Rożak. Podczas przerwy w konferencji można było dokonać zakupów książek i czasopism na stoiskach poszczególnych wydawców.

Nowym elementem programu tegorocznej Konferencji była sesja posterowa na temat *Aktualne problemy nauczania chemii w szkołach gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych*. Opiekunem sesji był dr hab. inż. J. Kalembkiewicz, prof. PRz. Prezentowane w formie posterów i animacji komputerowej prace dotyczyły m.in. metodyki nauczania chemii, różnych form poza-lekcyjnej pracy z uczniem, zasobów internetowych, oceny wiedzy i umiejętności ucznia oraz "ścieżek międzyprzedmiotowych" (chemia a ochrona środowiska). Choć liczba prezentowanych posterów nie była oszałamiająca, to pozwoliła ich autorom przedstawić swoje osiągnięcia i przemyślenia, a dla pozostałych nauczycieli uczestniczących w Konferencji stanowiła przykład i zachętę do opracowania podobnych wystąpień w kolejnych spotkaniach.

Cecylia Heneczowska

Quality Assurance in Foundry

W dniach 15-17 maja 2002 r. w Podbanské na Słowacji odbyła się V Międzynarodowa Konferencja Odlewnicza "Quality Assurance in Foundry". Oprócz Politechniki Rzeszowskiej organizatorami tej cyklicznej konferencji była Hutnicka Fakulta TU w Košicach, Katedra Slevarenstvi FMMI VŠB w Ostrawie, Wydział Odlewnictwa AGH w Krakowie, Poli-

technika Wroclawska, ilińska Uniwersytetu w Gliwicach, Politechnika Śląska w Katowicach, Komisja Odlewnictwa PAN Oddział w Katowicach oraz Sekcja Teorii Procesów Odlewniczych Komitetu Metalurgii PAN w Krakowie. Od czasu pierwszej konferencji, która odbyła się w Rzeszowie w 1996 r., a której inicjatorami byli pracownicy Zakładu Odlewnictwa i Spawalnictwa naszej Uczelni oraz dyrekcja WSK "PZL-Rzeszów", honorowym zaś gościem był ówczesny Rektor PRz prof.

zw. dr inż. Kazimierz Ocoś, udało się stworzyć szerokie forum odlewnicze. W kolejnych konferencjach odbywających się w kraju i za granicą uczestniczyło zazwyczaj 200-300 osób ze Słowacji, Czech, Słowenii, Chorwacji, Rosji, Ukrainy, Węgier, Rumunii, Niemiec, USA, Kanady oraz ze wszystkich ośrodków naukowych zajmujących się odlewnictwem w Polsce. Międzynarodowy Komitet Organizacyjny konferencji podjął decyzję, że w 2004 r., również w przepięknym

V. International Scientific Conference
"QUALITY ASSURANCE
IN FOUNDRY

May 15-17, 2002
hotel PERMON, Podbanské, Slovakia

Przepiękne miejsce konferencji.

hotelu Permon (Wysokie Tatry), odbędzie się I Kongres Odlewników Euroregionu Podkarpackiego. O wyborze miejsca zadecydowały niezaprzeczalne atuty hotelu, a więc wspaniałe położenie z widokiem na Krywań, profesjonalna obsługa, kompleks wypoczynkowy i zadowalające ceny.

W tym roku ogłoszonych zostało 146 referatów. Prace były recenzowane przez profesorów z Międzynarodowego Komitetu Naukowego Konferencji.

Na zakończenie pragnę podziękować panom dr. inż. Andrzejowi Trytkowi, dr. inż. Markowi Mrozowi i dr. inż. Zenonowi Opiekunowi za pracę włożoną w organizację wszystkich konferencji z cyklu "Zapewnienie jakości w odlewnictwie".

A.W. Orłowicz
Koordynator konferencji

Fot. własna

SEMINARIUM

SEMINARIUM DYDAKTYCZNE Katedry Mechaniki Konstrukcji

W dniach 17-19 maja 2002 r. w Dwerniczku odbyło się seminarium dydaktyczne Katedry Mechaniki Konstrukcji. Było poświęcone w głównej mierze omówieniu metod nauczania przedmiotów prowadzonych przez Katedrę.

W pierwszym dniu obrad, którym przewodniczył prof. dr hab. inż. Zbyszko Stojek, wygłoszono następujące referaty:

- ◆ dr inż. Marek Kolczuga: "Nauczanie przedmiotu wytrzymałość materiałów na kierunku budownictwo",
- ◆ mgr inż. Wiesław Bielak: "Nauczanie przedmiotów informatycznych",
- ◆ dr inż. Jerzy Ledziński: "Nauczanie przedmiotu mechanika budowli",
- ◆ dr inż. Teresa Filip: "Nauczanie przedmiotu mechanika ogólna."

Wygłoszone referaty wywołały bardzo interesującą dyskusję na temat metod, środków nauczania oraz powiązania treści przedmiotów nauczanych przez Katedrę Mechaniki Konstrukcji z przedmiotami nauczanyymi przez inne katedry i zakłady WBiIS.

Przyjemne z pożytecznym - seminarium na łonie natury.

Fot. własna

Drugiemu dniu obrad przewodniczył dr hab. inż. Leonard Ziemiański, prof. PRz.

W tym dniu referaty dotyczące badań prowadzonych przez młodych pracowników Katedry wygłoszili:

- ◆ mgr inż. Lidia Buda-Ożóg: "Metody koherencyjne w identyfikacji źródeł hałasu",
- ◆ dr inż. Bartosz Miller: "Sieci neuronowe w diagnozowaniu konstrukcji",
- ◆ mgr inż. Grzegorz Piątkowski: "Analiza uszkodzeń konstrukcji na podstawie przebiegów czasowych".

Obrady dotyczące realizacji programów nauczania przedmiotów prowadzonych przez Katedrę uświetnili swoją obecnością dziekani WBiIS dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz, i dr hab. inż. Janusz Rak, prof. PRz.

Po zakończeniu obrad dyskusje zmieniły się w rozmowy indywidualne podczas spacerów w pięknych okolicach Dwerniczka.

Wdzięczne tło poważnych dyskusji.

Fot. własna

Lidia Buda-Ożóg

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

W dniach 22-24 maja 2002 r odbyła się VII Międzynarodowa Konferencja w Koszycach. Jubileusz 50-lecia powstania Uniwersytetu Technicznego w Koszycach oraz 25-lecie Wydziału Budownictwa tej uczelni nadały Konferencji szczególnie uroczysty charakter. Rozpoczęła się nadzwyczajnym posiedzeniem Uniwersyteckiej Rady Naukowej, w której honorowymi gośćmi byli przedstawiciele ośrodków naukowych Austrii, Białorusi, Czech, Niemiec, Polski, Słowacji, Słowenii, Węgier, Ukrainy i USA. Politechnikę Rzeszowską reprezentował dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz. Jubileusz był okazją do wygłoszenia okolicznościowych przemówień, wręczenia odznaczeń i nadania tytułu doktora honoris causa. Medalem 25-lecia Wydziału Budownictwa Uniwersytetu Technicznego w Koszycach został wyróżniony prof. PRz Szczepan Woliński. Uroczystości rocznicowe zakończył bankiet oraz koncert uniwersyteckiego chóru Collegium Technicum.

Konferencja stała się platformą wymiany poglądów teoretyków i praktyków, a jej wyróżniającą cechą był szeroki zakres omawianych tematów. Obrady podzielono na 12 sekcji tematycznych:

- ❖ matematyka stosowana
- ❖ algebra
- ❖ konstrukcje betonowe, mury i mosty
- ❖ budownictwo stosowane i geotechnika
- ❖ inżynieria środowiska
- ❖ geometria stosowana
- ❖ konstrukcje w architekturze
- ❖ konstrukcje metalowe i drewniane
- ❖ mechanika budowli
- ❖ materiały budowlane
- ❖ technologia budownictwa
- ❖ instalacje sanitarne w budynkach.

W obradach uczestniczyli przedstawiciele katedr oraz zakładów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska: Katedry Oczyszczania i Ochrony Wód, Katedry Fizyki, Katedry Konstrukcji Budowlanych, Katedry Mechaniki Konstrukcji, Zakładu Badań Konstrukcji, Zakładu Ciepłownictwa i Klimatu

tyzacji, Zakładu Geodezji, Zakładu Geotechniki i Hydrotechniki, Zakładu Inżynierii Materiałowej i Technologii Budownictwa, Zakładu Zaopatrzenia w Wodę i Odprowadzania Ścieków.

Różnorodność tematyczna uczyniła obrady niezmiernie ciekawymi i prowokującymi jej uczestników do wnikliwej, merytorycznej dyskusji. Zbiór referatów wydano w recenzowanych przez Komitet Naukowy Konferencji materiałach konferencyjnych (13 tomów). Tom 13. materiałów konferencyjnych zawierał 76 publikacji wyodrębnionych w ramach Sekcji Rzeszowsko-Lwowsko-Koszyckiej.

Trójstronne konferencje na temat współczesnych problemów budownictwa i inżynierii środowiska odbywają się cyklicznie. W 2001 roku miejscem obrad była Politechnika Lwowska, w 2002 organizacja przypadła w udziale Technicznemu Uniwersytetowi w Koszycach, za rok spotkamy się w Rzeszowie. Nawiązane kontakty naukowe i towarzyskie staną się zapewne podstawą wieloletniej współpracy.

Dorota Papciak

FLAWONOIDY I ICH ZASTOSOWANIE

IV Ogólnopolska Konferencja "Flawonoidy i ich zastosowanie" z udziałem gości zagranicznych odbyła się w Boguchwale k. Rzeszowa w dniach 23-25 maja 2002 r. Organizatorem tej Konferencji była Katedra Chemii Nieorganicznej i Analitycznej Wydziału Chemicznego PRz wraz z Rzeszowskim Oddziałem Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. Stanisław Kopacz, natomiast w skład Komitetu Naukowego weszli: prof.

Maria Kopacz (przewodnicząca, Politechnika Rzeszowska), prof. Alfreda Graczyk (Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie), prof. Jadwiga Wilska-Jeszka (Politechnika Łódzka) i doc. dr hab. Wojciech Król (Śląska Akademia Medyczna w Zabrze).

Konferencja dotyczyła występowania, wydzielania i właściwości naturalnych bioflawonoidów - barwników roślinnych występujących we wszystkich roślinach oraz ich niektórych pochodnych sulfonowych niewystępu-

jących w przyrodzie, ale bardzo dobrze rozpuszczalnych w wodzie.

Konferencja miała charakter interdyscyplinarny, ponieważ brali w niej udział chemicy, biochemicy, farmaceutyci, farmakolodzy, lekarze oraz producenci leków i żywności.

W Konferencji uczestniczyło ok. 60 osób z 19 ośrodków naukowych oraz firm z Polski i Ukrainy. Były reprezentowane: Akademie Medyczne z Białegostoku, Łodzi, Poznania i Warszawy, Akademia Rolnicza we Wro-

clawiu, Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach, Politechnika Łódzka, Politechnika Rzeszowska, Śląska Akademia Medyczna w Zabrze, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Uniwersytet Warszawski, Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie, Alima-Gerber w Rzeszowie, Stowarzyszenie Promocji Zdrowego Stylu Życia "Człowiek + Natura" w Jarosławiu, ICN Polfa w Rzeszowie, Uniwersytet Lwowski we Lwowie i Akademia Medyczna w Taropolu (Ukraina).

Gośćmi Konferencji byli prorektor ds. ogólnych i współpracy z zagranicą PRz dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak, prof. PRz, prodziekan ds. nauki Wydziału Chemicznego dr hab. inż. Piotr Król, prof. PRz, dziekan elekt Wydziału Chemicznego prof. dr hab. inż. Henryk Galina, dyrektor zapewnienia jakości i badań Alimy-Gerber S.A. dr Małgorzata Klimczyk, prezes Stowarzyszenia Promocji Zdrowego Stylu Życia "Człowiek+Natura" Ireneusz Pyrzak. Na Konferencji zaprezentowano 21 referatów i 20 komunikatów, które były wygłoszone w języku polskim oraz ukraińskim i obejmowały następujące zagadnienia:

- wydzielenie, identyfikacja i fizykochemiczne badania bioflawonoidów występujących w roślinach,

Rodzina flawonoidowców w 2002 roku.

Fot. M. Misiakiewicz

- zastosowanie flawonoidów jako antyoksydantów,
- zastosowanie flawonoidów w lecznictwie,
- synteza i fizykochemiczne właściwości sulfonowych pochodnych bioflawonoidów niewystępujących w przyrodzie,
- zastosowanie związków kompleksowych sulfonowych pochodnych flawonoidów z jonami metali.

Na zakończenie pierwszego dnia obrad odbyło się towarzyskie spotkanie, na którym kontynuowano oży-

wioną dyskusję naukową prowadzoną w czasie obrad oraz przerw między obradami.

W drugim dniu obrad zorganizowano wystawę fotograficzną zawierającą 80 zdjęć pt. "Lwów - Ukraińska Florencja". Piękne zdjęcia Lwowa prezentowała dr Irena Opajnych, pracownik naukowy Wydziału Chemicznego Uniwersytetu Lwowskiego, uczestnik wielu wystaw fotograficznych i konkursów kulinarnych na Ukrainie. Dzień wcześniej wystawa ta była prezentowana w Zespole Sal Wykładowych PRz.

W drugim dniu Konferencji, oprócz wystawy fotograficznej, pod hasłem "Lepszy gram profilaktyki niż kilogram leczenia" prezes Stowarzyszenia Promocji Zdrowego stylu Życia "Człowiek + Natura" Ireneusz Pyrzak udzielał rad dotyczących zdrowego odżywiania, zażywania witamin i minerałów oraz jak i gdzie przeprowadzić analizę pierwiastkową włosów. A przy okazji odbyła się degustacja zdrowej żywności.

Na zakończenie obrad odbyła się długa i ożywiona dyskusja, podczas której podsumowano wyniki konferencji i ustalono, że V Ogólnopolska Konferencja "Flawonoidy i ich zastosowanie" odbędzie się w maju 2004 r., a jej organizatorem będzie znów Katedra Chemii Nieorganicznej i Analitycznej Wydziału Chemicznego Politechniki Rzeszowskiej wraz z Rzeszo-

Tęcza nad Lwowem.

Fot. I. Opajnych

wskim Oddziałem Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Uczestnicy Konferencji wyrazili życzenie, żeby odbyła się ona w Ośrodku Doradztwa Rolniczego w Boguchwale ze względu na

znakomite warunki lokalowe, położenie i miłą obsługę personelu Ośrodka.

Sponsorzy Konferencji: Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu, "Nowiny" - gazeta codzienna w Rze-

szowie oraz Stowarzyszenie Promocji Zdrowego Stylu Życia "Człowiek + Natura" z Jasła.

Stanisław Kopacz

KONFERENCJA

**COE
2002**

VII KONFERENCJA NAUKOWA CZUJNIKI OPTOELEKTRONICZNE I ELEKTRONICZNE RZESZÓW, 5-8 czerwca 2002

Organizatorzy :

**Polskie Towarzystwo Techniki Sensorowej
Politechnika Rzeszowska**

W dniach od 5 do 8 czerwca 2002 r. odbyła się w hotelu "Rzeszów" VII Konferencja Naukowa "Czujniki Optoelektroniczne i Elektroniczne" COE 2002, zorganizowana przez Politechnikę Rzeszowską i Polskie Towarzystwo Techniki Sensorowej, przy współudziale: Komitetu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej PAN, Sekcji Czujników i Przetworników Komitetu Metrologii i Aparatury Pomiarowej PAN, Sekcji Mikroelektroniki Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN, Polskich Sekcji IEEE, SPIE oraz IMAPS, a także Oddziału Wojewódzkiego SEP w Rzeszowie. Konferencja była, niewątpliwie, ważnym wydarzeniem naukowym i kulturalnym; w powszechnym odbiorze jej uczestników stanowiła też wymienione forum efektywnej promocji Uczelni, miasta i regionu.

Otwierając obrady i witając członków Komitetu Honorowego, w osobach: prof. Macieja Nałęcza - czł. rzecz. PAN, dyrektora Międzynarodowego Centrum Biocybernetyki PAN i czł. hon. PTTS, Janusza Smulskiego - wiceprezydenta Rzeszowa, prof. Tadeusza Markowskiego - Rektora Politechniki Rzeszowskiej, członków Komitetu Naukowego, przedstawiciele instytucji sponsorujących i wystawców oraz wszystkich uczestników - autorów prac, w tym gości zagranicznych, przewodniczący Konferencji prof. PRZ Włodzimierz Kalita stwierdził, że wybór Rzeszowa na miejsce VII Konferencji COE pozwala zaprezentować nie tyle znaczące osiągnięcia, ile ukierunkowane prace w dziedzinie techniki sensorowej, realizowane w środowisku

rzeszowskim, przy wielopłaszczyznowej współpracy z innymi ośrodkami - zarówno krajowymi, jak też zagranicznymi, a także - w skondensowanej formie - skarby regionalnej kultury i tradycji. Znalazło to odzwierciedlenie w powitalnym przemówieniu prof. M. Nałęcza, który wyrażając swoje "zaskoczenie" ilością prowadzonych prac badawczych, stwierdził, że "chodzi tu głównie o działalność naukową i dyda-

namiki na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa". Podkreślił również wysoki poziom naukowy tych prac, a także znaczenie rozbudowanej współpracy międzynarodowej. Uczestników powitali również wiceprezydent miasta J. Smulski - zapraszając wszystkich na spotkanie w ratuszu - oraz rektor Politechniki Rzeszowskiej prof. T. Markowski, który nawiązując do wcześniejszego spotkania z Komitetem Nauko-

Powitalne przemówienie JM Rektora Politechniki Rzeszowskiej prof. Tadeusza Markowskiego.

Fot. własna

ktyczną czterech jednostek: Zakładu Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych, Metrologii i Systemów Metrologicznych na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki, a także Katedry Awioniki i Sterowania oraz Zakładu Mechaniki Płynów i Aerody-

wym w sali Senatu, przedstawił uwarunkowania, problemy i osiągnięcia Uczelni.

W płaszczyźnie merytorycznej około 130 uczestników, reprezentujących wszystkie znaczące w tej dziedzinie ośrodki w Polsce i krajach sąsiadu-

jących z naszym regionem, w tym 35 profesorów, zaprezentowało 140 prac w 10 specjalistycznych sekcjach, obejmujących: czujniki chemiczne, biologiczne, światłowodowe, optoelektroniczne, mechaniczne, czujniki w medycynie i ochronie środowiska, a także nowe zjawiska, materiały i technologie, nowe metody i techniki pomiarowe, mikrosystemy oraz modelowanie i symulację czujników. Oprócz rezultatów badań z zakresu koncepcji rozwiązań nowoczesnych czujników i systemów przetwarzania sygnałów z wykorzystaniem zaawansowanych technologii znalazły tu swoje odzwierciedlenie zagadnienia zastosowania czujników we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego, komunikacji, medycynie i ochronie środowiska. Dwutomowa edycja kompletu recenzowanych materiałów konferencyjnych została bardzo starannie (co zyskało powszechne uznanie) przygotowana przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Rzeszowskiej, natomiast wyselekcjonowane materiały zostaną opublikowane w wersji angielskiej w specjalnym wydawnictwie *The International Society for Optical Engineering*, a prace o wy-

rażnym aspekcie użytkowym - w poświęconym Konferencji numerze miesięcznika "Elektronizacja".

W konkursie na najlepszy komunikat młodego badacza wyróżniono trzy prace, przy czym II nagrodę uzyskała praca *Modelowanie pól temperatury w grubowarstwowych strukturach sensorowych*, zaprezentowana przez Grzegorza Błąda i Dariusza Klepackiego z Politechniki Rzeszowskiej.

Duże zainteresowanie wzbudziły prezentacje plenarne, nawiązujące do prac prowadzonych w regionie: *Technika sensorowa w ośrodku rzeszowskim* (W. Kalita i J. Potencki) oraz *Awionika u progu XXI wieku (z odniesieniem do problematyki czujnikowej, w tym w aspekcie aparatów bezzalagowych* - J. Gruszecki i A. Tomczyk), a także uwidaczniające się współczesne trendy rozwojowe w dziedzinie mikrosystemów (Micromachining Technology in Optoelectronic Sensing Technologies - Ch. Gorecki, Francja) oraz problematyka uwarunkowań przemysłowego wytwarzania systemów sensorowych (*Detektory promieniowania podczerwonego z perspektywy polskiej firmy high-tech* - M. Grudzień, J. Piotrowski,

VIGO System, Warszawa). W tematykę Konferencji wkomponowała się również wyraźnie Katedra Fizyki z pracami w dziedzinie nowych materiałów i czujników wilgotności, realizowanymi we współpracy z Zakładem Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych.

Zamysłem organizatorów i Komitetu Naukowego jest przygotowanie, na podstawie prezentowanych wyników badań i rozwiązań technologiczno-konstrukcyjnych, syntetycznego opracowania, określającego uwarunkowania rozwojowe sensoryki w warunkach krajowych. Miarą zainteresowania tematyką Konferencji w naszym mieście i regionie jest okazana pomoc w jej organizowaniu. Wśród grona sponsorów, poza Komitetem Badań Naukowych, należy wymienić: Elektromontaż Rzeszów S.A., ELMAK Sp. z o.o. - Rzeszów, HADAR Sp. z o.o. - Rzeszów, HYBRES Sp. z o.o. - Rzeszów, Optimus Comfort Sp. z o.o. - Rzeszów, PZU Życie S.A. - Rzeszów, VIGO System Sp. z o.o. - Warszawa oraz Zakład Energetyczny Rzeszów. Innym aspektem tego zainteresowania była prezentacja wyrobów i specjalistycznych systemów oraz aparatury laboratoryjnej. Oprócz ciekawej ekspozycji firm: ELMAK, HADAR, HYBRES, ZELMER (również w aspekcie zastosowań czujników), OPTIMUS Comfort, Schneider Electric uwagę uczestników zwracała zbiorcza prezentacja opracowań nowego Wydziału Elektroniki i Fotoniki Politechniki Wrocławskiej, a także wspólna prezentacja aparatury badawczej do pomiarów stacjonarnych i dynamicznych pól temperatury z wykorzystaniem detekcji podczerwieni, przygotowana przez VIGO System oraz Zakład Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych Politechniki Rzeszowskiej.

W płaszczyźnie kulturalnej uczestnicy Konferencji mieli okazję poznać folklor tych stron, zaprezentowany, w trakcie uroczystej kolacji koleżeńskej, przez Zespół "Połoniny", podczas spotkania z prezydentem Rzeszowa - poznać historię miasta i ratusza oraz zwiedzić nową trasę podziemną i galerię fotografii związanej z dziejami Rze-

Fragment wystawy - wspólna ekspozycja VIGO Systemu oraz Zakładu Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych.

Fot. własna

szowa oraz jego mieszkańców, i wreszcie - zwiedzić Zamek-Muzeum w Łąncucie oraz Ośrodek Kształcenia Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej. Dodatkowo, uczestnicy otrzymali bogaty wybór materiałów informacyjnych o Uczelni, Rzeszowie i regionie. W powszechnej opinii, wyrażanej na bieżąco oraz potwierdzanej w licznych rozmowach telefonicznych i korespondencji po Konferencji, pozostawiło to u uczestników niezapomniane wrażenia,

służące promocji miasta, uwypuklające jego urok, gościnność i dynamizm działania jego mieszkańców, a także sprawność organizacyjną, zaprezentowaną podczas przebiegu Konferencji zarówno przez bezpośrednich organizatorów, jak też personel hotelu.

Pragnę w tym miejscu złożyć serdeczne podziękowania władzom Uczelni, a zwłaszcza JM Rektorowi i Dyrektorowi Administracyjnemu, za wszelką pomoc, która przyczyniła się do tego, że

obradę Konferencji były tak owocne i przyniosły wszystkim jej uczestnikom wiele satysfakcji.

Następna, VIII Konferencja COE odbędzie się za dwa lata we Wrocławiu, a jej przewodnictwo zostało powierzone prof. Benedyktowi Licznerskiemu z Politechniki Wrocławskiej.

*Włodzimierz Kalita
Przewodniczący Konferencji*

SEMINARIA WYDZIAŁOWE

- < Dr inż. Jaromir Lechowicz, adiunkt w Katedrze Technologii i Materiałoznawstwa Chemicznego, wygłosił w dniu 7 marca 2002 r. referat nt. "Modelowanie homopolimeryzacji hiperrozgałęzionej" na seminarium Wydziału Chemicznego.
- < Mgr inż. Barbara Ciecińska, asystentka w Katedrze Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji, wygłosiła w dniu 3 kwietnia 2002 r. referat nt. "Zwiększanie wytrzymałości zmęczeniowej stali 50HF z powierzchniowym odwęglaniem za pomocą procesu pneumokulowania" na seminarium Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.
- < Mgr inż. Eleonora Socho, asystentka w Katedrze Chemii Nieorganicznej i Analitycznej, wygłosiła w dniu 4 kwietnia 2002 r. referat nt. "Badania ekstrakcji sekwencyjnej i chemii Cr w glebach i popiołach przemysłowych" na seminarium Wydziału Chemicznego.
- < Na seminarium Katedry Samolotów i Silników Lotniczych na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa w dniu 15 kwietnia 2002 r. referat nt. "Współczesne dylematy człowieka w świecie techniki" wygłosił dr Janusz Ślusarski z Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie.
- < Mgr inż. Janusz Konkol, asystent w Zakładzie Inżynierii Materiałowej i Technologii Budownictwa, wygłosił w dniu 16 kwietnia 2002 r. referat nt. "Zastosowanie analizy struktury do oceny właściwości betonów" na seminarium Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska.
- < Na seminarium Zakładu Energoelektroniki i Elektroenergetyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki w dniu 24 kwietnia 2002 r. referat nt. "Układy energoelektroniczne do poprawy jakości energii elektrycznej" wygłosił prof. dr hab. inż. Stanisław Piróg z Katedry Automatyki Napędu i Urządzeń Przemysłowych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.
- < Mgr inż. Elżbieta Sitarz-Palczak, asystentka w Katedrze Chemii Nieorganicznej i Analitycznej, wygłosiła w dniu 16 maja 2002 r. referat nt. "Badania chemii manganu w popiołach przemysłowych i glebie oraz roztworach po ich ługowaniu" na seminarium Wydziału Chemicznego.
- < Mgr inż. Grzegorz Iwaszek, asystent w Zakładzie Informatyki Chemicznej, wygłosił w dniu 24 maja 2002 r. referat nt. "Badania nad zastosowaniem wybranych metod pozyskiwania wiedzy od ekspertów" na seminarium Wydziału Chemicznego.
- < Mgr inż. Tadeusz Bewszko, asystent w Zakładzie Energoelektroniki i Elektroenergetyki, wygłosił w dniu 29 maja 2002 r. referat nt. "Wielokryterialna analiza zasilania w energię odbiorcy komunalno-bytowego" na seminarium zorganizowanym przez dziekana Wydziału Elektrotechniki i Informatyki oraz Oddział Rzeszowski Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej.
- < Na seminarium Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa w dniu 3 czerwca 2002 r. referaty wygłosili: mgr inż. Jacek Mucha, słuchacz Studium Doktoranckiego WBMiL, nt. "Jakość wyrobów i zużycie narzędzi w procesie wykrawania blach prądnicowych" oraz mgr inż. Stanisław Kuta, słuchacz Studium Doktoranckiego WBMiL, nt. "Wpływ wybranych parametrów na jakość wyrobów w procesie wykrawania dokładnego".
- < Mgr inż. Grzegorz Poplewski, asystent w Zakładzie Inżynierii i Sterowania Procesami Chemicznymi, wygłosił w dniu 6 czerwca 2002 r. referat nt. "Optymalizacja sieci wody procesowej" na seminarium Wydziału Chemicznego.
- < Mgr inż. Piotr Cieciński, asystent w Katedrze Awioniki i Sterowania, wygłosił w dniu 10 czerwca 2002 r. referat nt. "Parametryczna nieliniowa identyfikacja modelu ruchu samolotu" na seminarium Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa.

Bronisław Świder

Nowa inicjatywa???

Wszystkim czytelnikom pragnę komunikować, że w grudniu 2000 roku, czyli półtora roku temu zainicjowano działalność organizacji CARITAS ACADEMICA Politechniki Rzeszowskiej. W niniejszym artykule pragnę przybliżyć zainteresowanym charakter tej akademickiej organizacji, zrzeszającej studentów Politechniki. Krótko mówiąc, jest to organizacja, która przede wszystkim ma na celu wspieranie studentów będących w potrzebie, jak również współuczestnictwo w przedsięwzięciach oraz akcjach organizowanych przez Caritas Diecezji Rzeszowskiej. Założycielem i przewodniczącym Caritas Academica Politechniki Rzeszowskiej jest Wojciech Żyłka, student II roku Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa. Cała organizacja pozostaje pod baczna opieką dr. Witolda Mazurkiewicza oraz dominikanina o. Marka Grzelczaka. Działalność zrzeszenia odbywa się na zasadzie wolontariatu, więc członkowie nie czerpią żadnych korzyści finansowych z "pracy" w tym zrzeszeniu. Pozwolę sobie na prezentację krótkiej kroniki dotychczasowej działalności tej wielu jeszcze nieznannej organizacji.

Dzień 13 grudnia 2000 r. - powołanie Caritas Academica Politechniki Rzeszowskiej (CA).

Pierwszą akcją podjętą przez akademickie koło było zorganizowanie pomocy materialnej w postaci paczek świątecznych dla znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej pracowników Politechniki Rzeszowskiej, które następnie wręczono im 21 grudnia 2000 r.

Styczeń 2001 r. - przedstawiciele CA uczestniczyli w integracyjnym spotkaniu opłatkowym z młodzieżą akademicką pochodzącą z Białorusi i Ukrainy. Spotkanie zaszczylił swym udziałem Ordynariusz Diecezji Rzeszowskiej JE ks. bp Kazimierz Górny, który wszystkim udzielił wsparcia duchowego.

4 marca 2001 r. - członkowie CA włączyli się w organizowane przez Caritas Diecezji Rzeszowskiej "Kaziuki" (można by rzec - wschodnie walentynki). Akcja polegała na sprzedaży piernikowych serc; w tym miejscu pragnę podkreślić, że akcja ta zakończyła się wielkim sukcesem, a liczba sprzedanych serc była ogromna.

Marzec 2001 r. - CA ponownie włączył się w organizowanie pomocy materialnej w postaci paczek świątecznych, m.in. dla pracowników Politechniki Rzeszowskiej.

15 maja 2001 r. - prezes Caritas Academica Politechniki Rzeszowskiej Wojciech Żyłka, uczestnicząc w konferencji "Caritas Europa" odbywającej się w Brukseli, przedstawił zasady działalności szkolnych kół Caritas w Polsce. Na uwagę zasługuje fakt, iż Wojtek był jednym z dwóch przedstawicieli wydelegowanych przez Caritas Polska.

W dniach 16-29 sierpnia 2001 r. członek CA Łukasz Żyłka, student V roku Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa, wziął udział w programie wymiany młodzieży "Młodzi zaangażowani w budowanie Europy solidarnej" w Supraślu.

10 listopada 2001 r. członkowie CA reprezentowali naszą Uczelnię na VIII Zjeździe Szkolnych Kół Caritas Diecezji Rzeszowskiej.

1 grudnia 2001 r. Caritas Academica zorganizował zabawę andrzejkową dla studentów, na której panowała wesoła i gorąca atmosfera.

2 grudnia 2001 r., nazajutrz po tej zabawie, zrzeszeni w Caritas Academica zaangażowali się w udzielanie pomocy materialnej bezdomnym, ofiarowując im paczki żywnościowe.

W dniach 8-9 grudnia 2001 r. studenci z tej organizacji uczestniczyli w kursie dla wychowawców w ośrodku wypoczynkowo-rehabilitacyjnym w Myczkowcach.

12 grudnia 2001 r. prezes organizacji i zarazem student PRz Wojciech Żyłka promował Świecę Wigilijną Caritas na antenie TVP1.

Od początku 2002 r. skutecznie podtrzymywany i realizowany jest pomysł pomocy finansowej dla znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej studentów Politechniki Rzeszowskiej. Dzięki hojności różnych firm, organizacji, jak również pojedynczych osób Caritas Academica zbiera fundusze, które przeznacza na swoją działalność. Na wyróżnienie zasługuje postawa firmy Euro-Energetyka Sp. z o.o. z Mielca, która regularnie wspiera finansowo uczelniany Caritas.

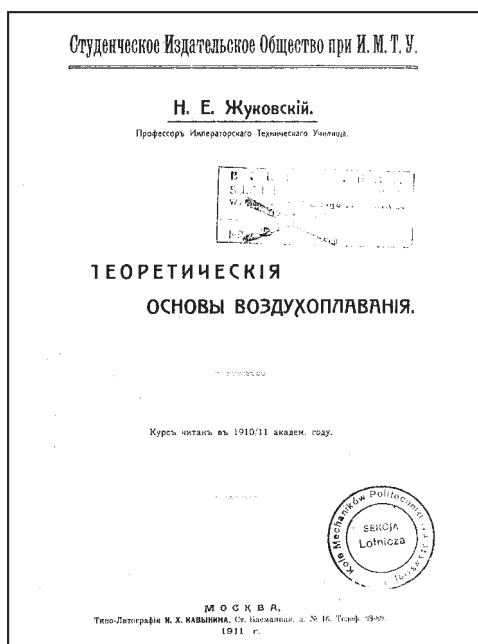
Ponadto delegacja Caritas Academica wzięła udział w spotkaniu opłatkowym dla pracowników oraz studentów naszej Uczelni, podczas którego dokonano zbiórki pieniędzy na cele Caritas. Trzeba wspomnieć, że wszyscy rozumiejący ludzkie problemy uczestnicy spotkania, m.in. Prezydent Rzeszowa pan Andrzej Szlachta, JM Rektor Politechniki Rzeszowskiej prof. Tadeusz Markowski oraz inni dostojni goście, wykazali się niespotykaną hojnością.

4 marca 2002 r. po raz wtóry Caritas Academica wspólnie z Caritas Diecezji Rzeszowskiej skutecznie zorganizował "Kaziuki".

Warto również podkreślić obecność skarbonek, rozstawionych w budynku "L" i "H" Uczelni, które są widocznym znakiem działalności CA.

Mam nadzieję, iż ten artykuł pokrótce przybliżył czytelnikom działalność Caritas Academica Politechniki Rzeszowskiej, a także jest właściwą prezentacją poczyniń i jakże pożytecznych inicjatyw organizacji. Zainteresowanych zapraszam do śledzenia publikacji na łamach "Gazety Politechniki", gdzie postaram się regularnie zamieszczać zamiary tej jakże potrzebnej ludziorom, efektywnej organizacji charytatywnej.

Krzysztof Stodolak

Mikołaj J. Żukowski

autor najstarszego podręcznika akademickiego z aerodynamiki

godności zrezygnował jednak, ponieważ jej przyjęcie wiązało się z koniecznością opuszczenia Moskwy, a tym samym Uniwersytetu i Wyższej Szkoły Technicznej. Cztery lata później rozpoczął organizowanie pierwszego w Europie Instytutu Aerodynamicznego w miejscowości Kuczino pod Moskwą.

W latach 1910-1912 w Wyższej Szkole Technicznej prowadził cykl wykładów pod wspólnym tytułem "Podstawy teoretyczne pływania w powietrzu". Podręcznik do tych właśnie wykładów posiadamy w naszym księgozbiore. Był on własnością Polaka, studenta Popławskiego, o czym świadczy podwójny podpis: alfabetem łacińskim i cyrylicą. Ciekawostką jest, że książkę wydali sami słuchacze w ramach działalności Studenckiego Stowarzyszenia Wydawniczego przy Cesarskiej Moskiewskiej Wyższej Szkole Technicznej. Jest to jeden z pierwszych, jeśli nie pierwszy podręcznik z aerodynamiki na świecie.

W 1913 roku rozpoczął Żukowski wykłady dla oficerów lotników. W czasie I wojny światowej wraz z kierowanym przez siebie zespołem zajmował się m.in. balistyką pocisków artyleryjskich oraz teoretycznymi zasadami bombardowań.

W 1918 roku dzięki inicjatywie prof. Żukowskiego w Moskwie powstał Cen-

tralny Instytut Aerodynamiczny i Hydrodynamiczny. W skład Instytutu wchodziło siedem wydziałów: ogólnoteoretyczny, lotniczy, silników wiatrowych, badania i obliczeń konstrukcji, zastosowania aerodynamiki i hydrodynamiki do wyposażenia, naukowo-technicznej specjalizacji z aerodynamiki i hydrodynamiki. W 1919 roku ukazał się 1. numer "Prac CAGI". Zawdzięczający swoje istnienie prof. Żukowskiemu, Instytut skupia obecnie w swoich strukturach wielu wybitnych specjalistów z dziedziny lotnictwa. Jest doskonale przygotowany do przeprowadzania badań: np. posiada tunel aerodynamiczny o cięciwach elipsy 18x26 m do badań średniego samolotu w skali 1:1.

Profesor Mikołaj Jegorowicz Żukowski zmarł w Moskwie 17 marca 1921 r. Rodacy nazywają go ojcem lotnictwa rosyjskiego. Jest twórcą podstaw aerodynamiki statków powietrznych. Prowadził badania z mechaniki lotu, współpracując z Ottonem Lilienthałem (1848-1896), a potem kontynuując jego prace, opracował zasady obliczeń aerodynamicznych samolotu. W swoim dorobku posiada publikacje z matematyki i astronomii. Pozostawił też podręcznik, do którego obejrzenia zachęcam gorąco nie tylko studentów lotnictwa.

Elżbieta Kałuża

Mikołaj Jegorowicz Żukowski urodził się 5 stycznia 1847 r. we wsi Orechowo w Guberni Władymirowskiej w rodzinie inżyniera drogownictwa. W 1868 roku ukończył Wydział Matematyczno-Fizyczny Uniwersytetu Moskiewskiego, o specjalności matematyka stosowana. Przez cztery lata był nauczycielem w szkole średniej - uczył fizyki w 2. Moskiewskim Żeńskim Gimnazjum. W 1874 roku objął stanowisko docenta w Katedrze Mechaniki Analitycznej Cesarskiej Moskiewskiej Wyższej Szkoły Technicznej. W 1886 roku obronił pracę doktorską "Kinematyka płynu", stopień doktora honoris causa otrzymał w 1882 r. za rozprawę "O stateczności lotu".

W 1894 roku prof. Żukowski został członkiem-korespondentem Petersburskiej Akademii Nauk, a w 1900 r. członkiem rzeczywistym. Z tej ostatniej

Nocne spotkanie z REKLAMĄ

Po raz pierwszy w naszej Uczelni zorganizowano projekcję najciekawszych reklam telewizyjnych. Pokaz odbył się w Klubie Studenckim PLUS 21 maja 2002 r., w noc poprzedzającą rozpoczęcie Juwenaliów. Spektakl, nazwany przez organizatorów Nocnym

Spotkaniem z Reklamą, składał się z dwóch czterogodzinnych części. W pierwszej z nich zaprezentowano blisko 250 najciekawszych reklam telewizyjnych z całego świata, po północy zaś rozpoczęła się dyskoteka. Impreza została zorganizowana przez Studenc-

kie Koło Naukowe eM@rketingu, Katedrę Marketingu oraz Wydział Zarządzania i Marketingu PRz.

W programie znalazło się kilka bloków tematycznych przedstawiających różne aspekty prowadzenia działań reklamowych. Każda z części została za-

tytułowana hasłem zaczerpniętym z reklamy prezentowanej w polskich mediach. Były to:

- Grawitacja jest dla mięczaków - humor w reklamie,
- Jest O.K. Nie pękaj - reklama społecznie zaangażowana,
- Dzieciństwo, które uchodzi na sucho - dziecko w reklamie,
- Kości zostały porzucone - zwierzęta w reklamie,
- Prezydent byłby zadowolony - znane osoby w reklamie,
- Prawdziwych mężczyzn podnieca tylko piwo bezalkoholowe - reklama piwa,
- Największa przyjemność, jaką możesz osiągnąć nie zdejmując ubrania - seks w reklamie,
- Czy zdarza się, że mięknie przy swojej kobiecie? - wizerunek kobiety w reklamie,
- Bo zupa była za słona - reklama kontrowersyjna.

W ostatniej części przedstawiono również plakaty (budzące kontrowersje) autorstwa Oliviera Toscaniego, największego skandalisty w historii światowej reklamy. Ten fragment pokazu, podobnie jak książka twórcy prezentowanych zdjęć, nosił nazwę "Reklama - uśmiechnięte ścierwo".

Projekcja, przygotowana po wcześniejszej selekcji i obejrzeniu kilkuset filmów reklamowych, dała możliwość zobaczenia m.in.:

- najśłynniejszej kampanii Budweisera, w której na całym świecie pytanie "What's up" zawsze pada ta sama odpowiedź: "Oglądam telewizję, piję piwo",
- kultowego spotu adresowanego do młodych ludzi, czyli reklamy Renault Clio MTV ze słynnym "Gerra-pa...",
- znanej reklamy porównawczej Pepsi, w której mała dziewczynka po wypiciu Coca-Coli podanej przez barmana przemawia niskim głosem dorosłego mężczyzny,
- obecnych w mediach od wielu lat reklam producenta prezerwatyw Durex, emitowanych na różnych kontynentach,

- cyklu reklam piwa Guinness, charakteryzujących się wyjątkową koncepcją prezentowania produktu,
- dowcipnych filmów batonika Japp, w których czarnoskóry bohater nieudolnie pomaga napotkanym osobom,

Dziecko w reklamie. Iberia.

- zaskakujących i niemal zawsze opartych na wątku humorystycznym licznych reklam z kampanii szwedzkiego producenta mebli IKEA,
- jednego z nielicznych przykładów wykorzystujących wizerunek polityków w reklamie, gdzie reklamując usługi Centraal Beheer, wykorzystano postać Billa Clintona,
- ciekawych i zbudowanych na wątku erotycznym reklam dezodorantów Axe, emitowanych w różnych krajach europejskich,

Znane osoby w reklamie. Goplana.

- szokującej reklamy społecznej zwracającej uwagę na szybką i brawurową jazdę samochodem młodych ludzi, w której bardzo realistycznie przedstawiono skutki wypadku drogowego.

Oprócz reklam zagranicznych uczestnicy spotkania mogli zobaczyć najlepsze polskie filmy nagrodzone na wielu konkursach reklamowych w kraju i za granicą. Były to m.in. takie reklamy, jak: Generałowie (piwo EB), Dzieciństwo (kampania społeczna "Dzieciństwo bez przemocy"), Oczko (piwo Bosman), Sneeze (mleko Łaciate), Pogawędka (stacje benzynowe STATO-IL) oraz wiele innych.

"Nocne Spotkanie z Reklamą" w opinii jej uczestników stanowiło znakomity przykład połączenia wydarzenia o charakterze dydaktycznym z imprezą rozrywkową. Studenci Wydziału Zarządzania i Marketingu mieli możliwość zobaczenia filmów telewizyjnych egzemplifikujących tematy z zakresu przedmiotu "psychologia reklamy" prowadzonego na kierunku dyplomowania "zarządzanie marketingiem w przedsiębiorstwie". Ponadto pokaz każdego z bloków reklamowych poprzedzono krótkim komentarzem wyjaśniającym sposoby oddziaływania na odbiorców oraz cele, jakimi kierują się reklamodawcy, sięgając po różne techniki perswazyjne. Podczas przerw oraz dyskoteki rozgrywano konkursy dotyczące komunikacji marketingowej. Dzięki firmie Sigma Computers studenci mogli dostać darmowe piwo oraz wygrać koszulki ufundowane przez sponsora.

Truizmem jest twierdzenie, że reklama stała się immanentną częścią otaczającego nas świata. Jednak jak pokazują badania, przeciętny mieszkaniec naszego kraju ma codziennie kontakt z blisko 750 komunikatami reklamowymi. W najbliższym czasie, wzorem państw zachodnich, możemy spodziewać się zwiększenia tej liczby. Chociażby z tego względu warto poznawać różne aspekty prowadzenia działań reklamowych. Jeżeli formuła spotkania zaproponowana przez Studenckie Koło Naukowe eM@rketingu zostanie przyjęta na naszej Uczelni, to takie imprezy będziemy próbowali organizować w przyszłości. Być może z czasem uda nam się zgromadzić kilka tysięcy najciekawszych reklam.

Marcin Gębarowski

Ptacom podobni

Akademicki Klub Lotniczy Politechniki Rzeszowskiej nowy sezon rozpoczyna po gruntownych zmianach, w styczniu 2002 r. bowiem został wybrany nowy zarząd AKL składający się ze studentów naszej Uczelni. Prezesem został Grzegorz Ciasnocha - student IV roku MDL, wiceprezesem Łukasz Walczak - student IV roku MDZ. W skład zarządu weszli też Anna Kaduk - studentka IV roku MDL i Dawid Rębisz - student IV roku MDL. Korzystając z okazji, dziękujemy poprzedniemu zarządowi, a w szczególności panu Wiesławowi Bielakowi, który będąc prezesem AKL przez ostatnich pięć lat, przyczynił się do rozwoju naszej organizacji. Akademicki Klub Lotniczy jest organizacją zrzeszającą studentów i pracowników PRz, celem jego działalności jest propagowanie lotnictwa w każdej jego odmianie. Siedziba AKL mieści się w budynku N, w pokoju nr 8. Klub obecnie posiada dwie sekcje: paralotniową i szybowcową, zrzesza około dwustu czynnych członków, w tym silną reprezentację kobiet.

Sekcja paralotniowa, której szefem jest instruktor paralotniowy Wiesiek Bielak, jest bardziej liczna i chętnych do uprawiania tej właśnie odmiany podniebnych harców nigdy nie brakowało. Klub zapewnia sprzęt (którego ciągle mamy niedosyt) i każdy może spróbować swoich sił w powietrzu. Latamy głównie na terenie Akademickiego Ośrodka Szybowcowego PRz w Bezmiechowej, gdzie dzięki władzom naszej Uczelni mamy znakomite warunki do uprawiania paralotniarstwa. Wyjazdy na latanie organizujemy prawie co tydzień w weekendy oraz w każdym innym terminie, gdy tylko są chętni.

Jeszcze w ubiegłym roku została utworzona specjalna grupa, która miała przystąpić do egzaminów na kolejne stopnie wyszkolenia paralotniowego. Uzależnione od warunków atmosferycznych treningi były przeprowadzane

w Bezmiechowej, na Działach k. Krosna i w Iwoniczu. Początki były jak zwykle trudne i...

wesołe. Może nawet bardziej wesołe niż trudne.

Trening przed pierwszymi lotami na paralotniach jest raczej krótki. Należy odpowiednio ułożyć czasę pod wiatr, następnie przez energiczne pociągnięcie za taśmy wynieść ją nad głowę i w zasadzie można już lecieć. Można, ale rzadko to wychodzi. Nie raz i nie dwa człowiek się przewróci i jedzie na plecach do tyłu, ciągnięty przez wiatr. Zdarza się, że w czasie rozbiegu "pilot" zmusi do ucieczki lub padnięcia na ziemię swoich kolegów i przygodnych gapiów. Takie sytuacje później długo się wspomina, siedząc przy ognisku.

Po kursie teoretycznym przystąpiliśmy do lotów doskonalących i za wyciągarką. Na lotnisku w Iwoniczu holował nas Lucjan Witek, a później po przeszkoleniu na operatorów (ale dalej pod czujnym okiem Lucjana) kolejno Grzesiek Ciasnocha i Krzysiek Krochmal (instruktor paralotniowy).

5 maja br. cała nasza grupa przystąpiła do egzaminów końcowych. Instruktor I klasy Jacek Gocyła ("Fyl

School" z Dąbrowy Górniczej) był bardzo zadowolony z poziomu wyszkolenia naszych członków. Bardzo mu się podobało, że kładziemy olbrzymi nacisk na bezpieczeństwo wykonywanych lotów. Opracowane przez AKL procedury lotów za wyciągarką uważa za lepsze i bezpieczniejsze niż w innych szkołach paralotniowych. Również opieka instruktorska jest na bardzo wysokim poziomie.

W sumie zdobyliśmy 21 uprawnień: 8 licencji "L", 8 uprawnień do holowania "H", 3 licencje "Aogr", 2 uprawnienia do obsługi wyciągarki paralotniowej. Zupełnie nieźle jak na początek sezonu. Następna grupa chętnych będzie miała podobną sesję w sierpniu i na początku września br.

Sekcja szybowcowa, której szefem jest Dawid Rębisz, zrzesza głównie studentów kierunku "lotnictwo" naszej Uczelni, gdyż to oni głównie "bawią" się w prawdziwe lotnictwo. Latamy na spręcie, którego właścicielem jest nasza Uczelnia, a także na szybowcach zaprzyjaźnionych Aeroklubów Biesz-

Agnieszka z AKL - IV ZD.

Fot. własna

Fraszki
Stanisława
Siekąca

MINISPÓDNICZKA

*Pokusa
bo kusa.*

PĘKŁA BARIERA

*Słabość panienki
albo tasiemki?*

DOTYKAŁE CZY NIE?

*Gdy gdzieś tam dotknę
jakowejś damy,
czy taki towar
już jest sprzedany?*

NAUKA PŁYWANIA

*Uczyłem się pływania
z taką jedną babką.
Ona stylem grzbietowym,
ja natomiast żabką.*

MAŁEŃSTWO

DOSKONAŁE

*Gdy w alkwie
mają zdrowie.*

OWOCE

ZAKAZANE

*Ale według
medycyny
potrzebne są
witaminy.*

Info Kurier Samorządu Studentów

Adres Samorządu Studentów PRz: DS "Promień", ul. Akademicka 1, pokój 1, tel. 86 51 357

"Królewskie Juwenalia"

Już po raz dziewiąty mieliśmy okazję uczcić coroczne święto kultury studenckiej: Juwenalia Rzeszowskie odbyły się w dniach 22-24 maja br. na osiedlu studenckim Politechniki Rzeszowskiej. Zostały zorganizowane przez Samorząd Studentów naszej Uczelni oraz Wyższej Szkoły Zarządzania. Dla przybyłej braci studenckiej koordynator Robert Prus - student III roku Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa - wraz z osobami organizującymi przygotował wiele atrakcji, zabaw, konkursów i koncertów. Przez te trzy dni całe miasteczko Politechniki tętniło prawdziwym życiem studenckim. Uroczystego otwarcia juwenaliów dokonały władze Politechniki Rzeszowskiej oraz Wyższej Szkoły Zarządzania w obecności studentów.

Imprezę od samego początku rozkręcał Krzysztof Skiba. Program juwenaliów był bardzo zróżnicowany i dlatego każdy mógł znaleźć coś dla siebie. Męskiej publiczności oczywiście przypadł do gustu wybór miss mokrego podkoszulka. Panie natomiast miały okazję podziwiać pokaz tężyzny panów w konkursie "Siłacze". Żacy wykazywali swoje umiejętności w turnieju szachowym, turnieju gier komputerowych, siatkówce plażowej oraz koszykówce ulicznej. Na uczestników organizowanych konkursów czekały wspaniałe nagrody, w tym rower górski, niesamowita wycieczka do Grecji, kosmetyki oraz wiele różnych gadżetów od sponsorów. Nie lada gratką był mecz piłki nożnej kadr uczelnianych Politechniki Rzeszowskiej i Wyższej Szkoły Zarządzania. IX Rzeszowskie Juwenalia to także liczne koncerty gwiazd oraz zespołów sceny rzeszowskiej, w tym m.in.: Tabasco, The Calog, Taxi Skafander. Z całą pewnością największą furorę wywołały czwartkowe występy zespołu Haratacze i supergwiazdy BIG CYC. Organizatorzy oceniają liczbę uczestników w tym dniu na ok. 25 000.

Na imprezie "rządziło Królewskie", a to za sprawą głównego sponsora - Browarów Warszawskich. Medialnie juwenalia wspomagało Akademickie Radio Centrum Politechniki Rzeszowskiej oraz dziennik Super Nowości.

Ogromne podziękowania należą się władzom naszej Uczelni i miasta za możliwość zorganizowania święta studentów oraz wszystkim organizatorom. Nasza impreza nie odbyłaby się również bez pomocy służb miejskich - Policji, Straży Pożarnej, Pogotowia Ratunkowego oraz MPGK.

Myśl przewodnią IX Rzeszowskich Juwenaliów to nie tylko integracja społeczności studenckiej, ale także wspólne uczczenie naszego święta z mieszkańcami całego Rzeszowa. Impreza udała się na piątkę z plusem. Szkoda tylko, że na kolejną musimy czekać aż do następnego roku.

Joanna Stanowicka
Marcin Horejda

Juwenalia 2002

Program imprez

Środa - 22.05.2002

**Miasteczko Politechniki Rzeszowskiej - Amfiteatr
Impreza prowadzona przez Krzysztofa Skibę**

12 ⁰⁰ - 20 ⁰⁰	Park rozrywki: wesołe miasteczko
14 ⁰⁰ - 16 ⁰⁰	SIŁACZE - NAJSILNIEJSI
16 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰	Otwarcie IX Rzeszowskich Juwenaliów
17 ⁰⁰ - 17 ⁴⁰	Wybory miss mokrego podkoszulka
17 ⁴⁰ - 18 ⁰⁰	Pokazy karate
18 ⁰⁰ - 19 ³⁰	Koncert zespołu <i>Tabasco</i>
19 ³⁰ - 20 ⁰⁰	Koncert zespołu <i>The Calog</i>
20 ⁰⁰ - 20 ³⁰	Koncert zespołu <i>Bluff Krosno</i>
20 ³⁰ - 22 ⁰⁰	Koncert gwiazd: <i>Wańka Wstańka, Taxi Skafander</i>
22 ⁰⁰ - 2 ⁰⁰	Cicha dyskoteka plenerowa

Czwartek - 23.05.2002

**Klub studencki PLUS - Amfiteatr PRz - Boisko piaskowe
Impreza prowadzona przez Krzysztofa Skibę**

9 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰	Turniej szachowy
12 ⁰⁰ - 20 ⁰⁰	Park rozrywki: skałki, wesołe miasteczko itp.
11 ⁰⁰ - 14 ⁰⁰	Siatkówka plażowa
12 ⁰⁰ - 14 ⁰⁰	Streetball studentów
14 ⁰⁰ - 15 ⁰⁰	Blok rozrywkowo-konkursowy, zawody międzyuczelniane, wybory miss i mistera Juwenaliów
15 ⁰⁰ - 16 ³⁰	Mecz kadry uczelnianej wyższych uczelni w strojach wieczorowych (pidżamach)
16 ³⁰ - 18 ⁰⁰	Rozgrywki piłki nożnej między akademikami
18 ⁰⁰ - 18 ³⁰	Blok rozrywkowo-konkursowy
18 ³⁰ - 19 ¹⁵	Koncert zespołu <i>Maska</i>
19 ¹⁵ - 20 ⁰⁰	Koncert gwiazdy <i>Haratacze</i>
20 ⁰⁰ - 22 ⁰⁰	Koncert gwiazdy <i>Big Cyc</i>
22 ⁰⁰ - 2 ⁰⁰	Cicha dyskoteka plenerowa

**Piątek - 24.05.2002
Amfiteatr PRz**

9 ⁰⁰ - 10 ⁰⁰	Bieg Trzeźwości
12 ⁰⁰ - 20 ⁰⁰	Park rozrywki: skałki, wesołe miasteczko itp.
11 ⁰⁰ - 16 ⁰⁰	Turniej gier komputerowych
12 ⁰⁰ - 13 ⁰⁰	Pokazy modeli samolotowych
13 ⁰⁰ - 14 ⁰⁰	Turniej Bractwa Rycerskiego
14 ⁰⁰ - 15 ⁰⁰	Blok rozrywkowo-konkursowy
15 ⁰⁰ - 16 ⁰⁰	Streetball studentów - finał
16 ⁰⁰ - 19 ⁰⁰	Koncert zespołu <i>The Family Power</i>
16 ⁰⁰ - 17 ³⁰	Pokazy brygady antyterrorystycznej, straży pożarnej i skoki spadochronowe
17 ³⁰ - 18 ⁰⁰	Blok rozrywkowo-konkursowy
18 ⁰⁰ - 19 ⁰⁰	Koncert zespołu <i>Ardor</i>
19 ⁰⁰ - 22 ⁰⁰	Koncert zespołów sceny rzeszowskiej

Sobota - 25.05.2002

Oficjalne zakończenie Juwenaliów 2002
Bankiet dla sponsorów

*Fraszki
Stanisława
Siekańca*

PIES OGRODNIKA

*Z takim pieskiem
straszna bieda,
bo sam nie zje,
innym nie da.*

ZMARTWIENIE

PTASZKA

*Lata ptaszek po ulicy,
marzy mu się kłos pszenicy,
tam coś dziobnie, tu coś kole,
ciężko mu napelnić wole.*

ZŁOŚĆ SROKI

*Patrzy sroka
ze złością w kość,
że to jest
dla ludzi c o ś.*

ŚWIĘTE KROWY

*Jak sami widzicie,
mają bycze życie.*

O FLĄDRZE

*Flądro! Flądrze to nieładnie
całe życie leżeć na dnie.*

PIES POGRZEBANY

*Jak z sentencji wynika,
nie będzie miał pomnika.*

Otwarcie juwenaliów przez JM Rektora prof. T. Markowskiego. Od lewej: prorektor Jerzy Potencki, JM Rektor, dr Krzysztof Kaszuba (WSZ), prorektor Leonard Ziemiański.

Fot. M. Misiakiewicz

Politechnika kontra WSZ.

Fot. M. Misiakiewicz

Juwenalia 2002

Już wyżej nie mogę.

Fot. S. Kolodziej

Po mleko w biegu trzeźwości.

Fot. M. Misiakiewicz

Konkurencja dla zwinnych.

Fot. T. Ogórek

Konkurencja dla silaczy.

Fot. M. Misiakiewicz

"Miss mokrego podkoszulka"?

Fot. T. Ogórek

Nocą też było ekstra.

Fot. T. Ogórek

Ruszajmy się

Sport Akademicki

W jeździectwie wszystko bierze Politechnika

W dniach 24-26 maja 2002 r. we Wrocławiu rozegrane zostały Akademickie Mistrzostwa Polski Szkół Wyższych w Jeździectwie z udziałem 35 uczelni wyższych. Klasą dla siebie był nasz student II roku Wydziału Zarządzania i Marketingu Sławomir Uchwat - zdobywca złotego medalu w skokach przez przeszkody, srebrnego drużynowo w klasyfikacji generalnej i brązowego w klasyfikacji skoków oraz ujeżdżania. Sławka dzielnie wspomagała Dorota Stasicka - studentka I roku Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa (srebro w konkurencji skoków wśród amatorów) oraz jego brat Robert - student IV roku Wydziału Zarządzania i Marketingu Politechniki Rzeszowskiej.

Wymieniona trójka zdecydowanie pokonała wszystkie startujące politechniki, zdobywając złoty medal drużynowo. Nasza ekipa miała do dyspozycji cztery wspaniałe konie przygotowane przez trenera Włodzimierza Uchwata, ojca Sławka i Roberta. Ekipę wspomagał również ojciec Doroty - Zygmunt Stasicki.

Tą drogą serdecznie dziękujemy całej ekipie, a JM Rektorowi prof. Tadeuszowi Markowskiemu gratulujemy udanej inwestycji na rzecz uczelnianej ekipy jeździeckiej.

Dorota Stasicka

Sławomir Uchwat

"Nestor" mistrzem basketu

W rozegranych mistrzostwach domów studenckich w koszykówce mężczyzn najlepszym okazał się zespół DS "Nestor", pokonując w finale DS "Arcus". W meczu o trzecie miejsce DS "Promień" zwyciężył z DS "Mechanik".

Piąte miejsce zajął DS "Pingwin", a szóste DS "Akapit". Martwi nieobecność największego z akademików - "Ikara", zresztą nie po raz pierwszy.

Tekst i fot. S. Kołodziej

Autorzy tekstów:

mgr inż. Lidia Buda-Ożóg
Zakład Badań Konstrukcji

Grzegorz Ciasnocha - Student IV MDL

mgr inż. Leszek Folta
Katedra Mostów

mgr Marcin Gębarowski
Katedra Marketingu

dr inż. Cecylia Heneczkowska
Katedra Chemii Nieorganicznej i Analitycznej

Marcin Horejda - Student IV ZD

dr hab. inż. Włodzimierz Kalita, prof. PRZ
Kierownik Zakładu Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych

mgr Elżbieta Kaluża

Dyrektor Biblioteki Głównej

mgr Stanisław Kołodziej

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

dr hab. Maria Kopacz, prof. PRZ
Katedra Chemii Nieorganicznej i Analitycznej

prof. dr hab. Stanisław Kopacz
Kierownik Katedry Chemii Nieorganicznej i Analitycznej

dr inż. Witold Mazurkiewicz

Zakład Chemii Organicznej

mgr Marta Olejnik

Główny Specjalista ds. Organizacji

Sekretarz Rektora

dr hab. inż. Antoni W. Orłowicz, prof. PRZ

Kierownik Zakładu Odlewnictwa i Spawalnictwa

dr inż. Dorota Papciak

Katedra Oczyszczania i Ochrony Wód

dr hab. inż. Jerzy Potencki, prof. PRZ

Prorektor ds. Nauczania

dr inż. Elżbieta Rybak-Wilusz

Zakład Ciepłownictwa i Klimatyzacji

prof. dr hab. inż. Feliks Stachowicz

Dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa

mgr inż. Dorota Stadnicka

Katedra Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji

Joanna Stanowicka - Studentka III ZD

Krzysztof Stodolak - Student II BD

mgr inż. Bronisław Świder

Kierownik Samodzielnej Sekcji

Rozwoju Kadry Naukowej

Gazeta Politechniki

Zespół redakcyjny:

Stanisława Duda

Ewa Dziuban

Marcin Gębarowski

Cecylia Heneczkowska

Jadwiga Kaleta

Marta Olejnik

(redaktor naczelny)

Ryszard Perłowski

Bronisław Świder

Adres Redakcji

Politechnika Rzeszowska

35-959 Rzeszów

ul. W. Pola 2, bud. A

pok. 105, tel. 854-12-60

Wydawca

Politechnika Rzeszowska

im. Ignacego Łukasiewicza

35-959 Rzeszów

ul. W. Pola 2

Łamanie i skanowanie zdjęć

Oficyna Wydawnicza PRZ

Autor zdjęcia na pierwszej stronie

Marian Misiakiewicz

Druk

Drukarnia Oficyny Wydawniczej PRZ

zam. 51/02

ISSN 1232-7832

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania artykułów oraz zmiany ich tytułów.

Nakład: 600 egz.

Cena: 2 zł